

De avonturen van Xara en Ariebarie.

Xara

Ariebarie de Oerieboerie

gemene Snarf

Oerieboeriedorp

Xara

baby draakje

Kayakus de witte wolf

kristientje de wensvlinder

Vleer vlammen

Verlieftes vlindertjes

Snarf

Yvanna Witte Fee

Kellietje de bosnimf

Cobina de lieve tandenfee

Gnoompjes

Regenboog visjes

Gouden Kooitje

Papa en Mama Draak

Paddenstoel huisje van Xara

Doku de kattenkwaad kat

Tsarina Karina

Dino de speelgoed dinosaurus

Mieranja

Kristelientjes bloemenwilde

Feest hapjes

bentie pentie

Robertijn de zee kapitein

Prins Tos

Wiert de wijze wizerd

Annemijn Robijn

Princes Millie en Prins Samuel

Svetlaan de gemene heks

koning Lukas

Koning Robinio

Hubo en Gerto

Rood=mama konijn,
Geel=zusje konijn,
Groen=papa konijn,
Blauw=Baby broertje konijn.

Ariebarie

Sokkie

Kijzer Abel

Sniffel het lieve snarfmeisje

Oerieboerie dorp

De race-auto

Verboden Ravijn

Sterre

Conny de regenboogpony.

ren de mexican boerie

SSSerpentiena

RobotHondje

Verhaal 1 (door opa)

Xara en de verdwenen Gnoompjes.

Dit verhaal gaat over een oeriboerie dorpje lang geleden in een ver sprookjesland,

Volgens veel mensen zijn de oeriboeries een soort kabouters, maar dat klopt niet helemaal. Want oeriboeries hebben geen puntmutsen, Wel wonen ze lekker knus in paddenstoelen. En zijn ongeveer 20 centimeter groot. En heel lief voor alle dieren in het bos.

Maar even verder in het donkere bos wonen de Snarfen. Een soort trol. Heel gemeen En die zijn helemaal niet lief. En heel lelijk . En vinden het leuk om gnoompjes en oeriboeries te plagen.

Het was een heerlijke zomerdag in oeriville , Het oeriboerie dorpje waar alle oeriboeries al vele jaren wonen.

Het is een drukste van jewelste, heel het dorp is bezig met versieringen, overal hangen slingers en vlaggetjes. Want morgen komen prinses Millie en prins Samuel op visite. Helemaal uit het verre betoverde bos. Een reis die wel 3 weken duurt. Een reis over de blauwe bergen, langs het moeras, en door het donkere bos. Waar de Snarfen wonen.

Het enige wat nog ontbreekt in het dorp is feestverlichting.

Xara het oeriboeriemaisje loopt de bakkerij binnen. Het ruikt er heerlijk naar paddenstoelen taart.

“Hoi Xara” zegt de bakker. “Hoi” zegt de Xara terug. En wat mag ik voor je inpakken zegt de bakker.

Nou...voor het feest van morgen hebben we feestverlichting nodig, en ik dacht aan gnoompjes .zegt Xara.

Nou zegt de bakker, dat moet je zelf aan de gnoompjes vragen. Of ze ook op het feest komen, dan hebben we tevens ook verlichting.

Waar wonen de gnoompjes vraagt Xara?

De bakker legt uit” Gewoon het pad volgen tot bij de oranje bomen, dan linksaf tot de waterval, en dan doorlopen tot de rand van het donkere bos, daar wonen de gnoompjes in hun kleine huisjes welke in de bomen hangen.

Maar pas op...iets verder in het donkere bos wonen de snarfen, als je er een ziet..dan keihard wegrennen he. Ok zegt Xara en ze loopt de bakkerij uit.

Na een paar uurtjes lopen komt Xara bij de rand van het donkere bos. Maar er zijn helemaal geen gnoompjes te zien, ze snapt er niets van. Wel hangen overal in de bomen de huisjes van de gnoompjes, maar alle huisjes zijn leeg. Xara is nu wel een beetje bang, als er maar niks ergs is gebeurt met de gnoompjes denkt ze.

Plots ziet ze een wazig lichtje in de verte, diep in het donkere bos. En dappere Xara gaat verder het donkere bos in, ze heeft het gevoel dat ze niet alleen is. Dan hoort ze een rare gemene krakende stem zeggen.” Hhahah we hebben alle gnoompjes nu gevangen”...Xara kijkt tussen de takken van de bomen en ziet een gouden kooitje, met daarin alle gnoompjes..en 4 gemene Snarfen erbij.

Weer een gemene streek van de snarfen. Xara is niet meer bang en denkt “ik moet een plannetje verzinnen om de gnoompjes te bevrijden.” Nu weet Xara dat Snarfen bang zijn voor de Takkie muizen. En Xara kan als de beste het geluid van een Takkiemuis nadoen. Ze verstopt zich achter een boom en roept zo hard als ze kan “ TAKKIE TAKKIE TAKKIE “. Alle snarfen schrikken en rennen weg, nu springt Xara omhoog en rent naar de gouden kooi, ze doet de deur open en alle gnoompjes vliegen eruit. Zo snel als Xara kan rennen en de Gnoompjes kunnen vliegen gaan ze terug naar het oerieboeriedorp.

En zo is de feestverlichting ook klaar voor het feest morgen.

Xara is wel een beetje moe van dit avontuur, en gaat vroeg naar bed in haar paddenstoel huisje.

Gnoompje in Gouden kooitje.

Verhaal 2 (door opa)

Xara en de verloren gouden oorbellen.

Het is erg vroeg in de ochtend, Xara ligt nog in haar bedje, als er hard op de deur van haar paddenstoelhuisje wordt geklopt, Xara schrikt wakker en springt haar bed uit. Het is Ariebarie de buurt jongen van Xara die klopte, Xara opent de deur, "Vlug" roep Ariebarie, kom naar buiten want de prins en prinses zijn er bijna.

Xara krabbelt achter haar puntoren..heb ik me verslapen? Zegt ze. Nee zegt Ariebarie, ze komen wat eerder aan, dan kunnen we met het feest beginnen.

Help zegt Xara...ik ben nog niet klaar. Waar liggen mijn oorbellen? Hoe moet ik dat weten zegt ariebarie...nou aan jou heb ik ook niks, ik ga ze wel even zoeken...maar Xara kan de oorbellen niet vinden....Totdat ze bedenkt,..die ben ik gisteren onderweg naar het donkere bos verloren..

Heeft Xara nog tijd om naar het donkere bos te gaan, en haar oorbellen te zoeken?

Op dat moment komt Lumie erbij, de Gnoom burgemeester, om Xara te bedanken voor de redding van gisteren. Xara legt uit wat er met de oorbellen is gebeurd en alle 3 besluiten ze om snel naar het donkere bos te gaan, voordat het feest begint.

Ze haasten zich zo snel als hun korte beentjes kunnen rennen richting het donkere bos, Lumie kan het al vliegend nog net bijhouden. Bijna aangekomen tot bij de oranje bomen roept Ariebarie..."kijk daar in de verte" en daar zien ze alle drie een grote stofwolk, wat is dat zegt Xara. Geen idee antwoord Lumie, maar zal ik wat hoger vliegen? Dan kan ik verder kijken. En daar gaat Lumie de hoogte in.

Hij vliegt hoger en hoger..Zeker wel 10 meter hoog, dan roept Lumie, ik zie het...het zijn prinses Millie en prins Samuel op hun paarden. Het zijn de paarden die de stof maken.

Prinses Millie en prins Samuel komen snel dichterbij. Hun witte paarden zijn erg snel.

En wat zijn ze groot, Xara is maar net zo groot als een klein konijntje, ze gaan alle 3 aan de zijkant van het pad staan, de 2 paarden racen voorbij..dan ineens. “ HOO HOO” roept prins Samuel tegen zijn paard , en draait om, Sorry zegt prins Samuel tegen Xara, “ik had je niet gezien” ..ow geeft niks zegt Xara...een beetje beduusd..want ze vind prins Samuel heel stoer, met zijn glimmende harnas op dat witte paard..”zijn we op de goede weg voor het feest in het oerieboerie dorp vanavond?” vraagt prins samuel, ja zegt Xara. En weet je misschien wie deze gouden oorbellen heeft verloren zegt prins Samuel, waarop hij zijn hand opent, daar heeft hij de 2 gouden oorbellen van Xara in..Ow die ben ik verloren, dank u prins...en de prins probeert Xara haar gouden oorbellen te geven..maar plots vliegt er een ekster langs en pikt de gouden oorbellen ...iedereen schrikt..de ekster vliegt omhoog en legt de gouden oorbellen in zijn nest hoog in de boom. (eksters stelen alles wat blinkt.)

Dat was schrikken, maar dan.. “Dit is een karwij voor mij roept Ariebarie, en begint in de boom te klimmen, helemaal tot boven waar het eksternest is..Ariebarie heeft geen hoogtevrees en al snel is hij bij het nest, pakt de gouden oorbellen, en klimt naar beneden. Xara doet snel haar oorbellen in. En is gelukkig.

Het is al laat als ze allemaal terug in het dorp zijn, prinses Millie en prins Samuel worden hartelijk ontvangen, en het feest kan beginnen.

De gnoompjes zorgen voor de feestverlichting, de bakker heeft de lekkerste paddenstoelentaart gebakken. Iedereen zingt en danst. Tot in de late uurtjes.

Xara is wel een beetje moe van dit feest, en gaat erg laat naar bed in haar paddenstoel huisje.

Het paddenstoelhuisje van Xara.

Verhaal 3 (door opa)

Xara en de wegwijs-bitjes.

Het is nog erg vroeg . Xara wordt wakker van de regendruppeltjes op haar paddenstoelen huisjes, het is buiten nogal regenachtig. En ze heeft nog veel slaap, het feest duurde tot laat in de avond, en Xara draait zich nog even om . en slaapt verder..maar helaas, daar klappert de brievenbus, ik verwacht helemaal geen post denkt Xara, maar nu is ze wakker en loopt naar de brievenbus.

Er ligt een grote enveloppe , ze maakt die open, binnenin zit een brief, met bovenin een Koninklijke zegel. Xara begint de brief te lezen...er staat " Lieve Xara, ik schrijf deze brief omdat we in ons silicaanen doolhof een tekort hebben aan wegwijs-bitjes..en zonder deze wegwijs-bitjes verdwaald iedereen in het Silicaanen doolhof..zou jij als je tijd hebt ons willen helpen. Getekend door Koning Robinio....WOOOOW denkt Xara, een brief van koning Robinio..dat is cool. "En natuurlijk" denkt Xara ga ik helpen.

Maarja?? Waar vind ik deze bitjes? Xara besluit naar de oerieboerie burgemeester te gaan. Hallo burgemeester, hoe maakt u het? "Goed" zegt de burgemeester, uhm . waar kan ik ergens wegwijs-bitjes vinden? Vraagt Xara. Ow zegt de burgemeester, dat is niet moeilijk, die groeien tussen het paddenstoelveld en het Silicaanen doolhof. Wel ver weg hoor. Dat maakt niet uit zegt Xara en begint aan de reis . eerst stopt ze in het paddenstoelen veld om genoeg paddenstoelen te plukken voor onderweg, want die smaken zooo lekker. Dan recht oversteken , en doorlopen tot het Wegwijs-bitjes veld. Daar plukt ze zoveel bitjes als ze kan dragen in haar tas. Zowel de nul als de 1 bitjes.

Dat ging makkelijk denkt Xara, zo kan ik elke dag wel bitjes plukken, ik hoef ze alleen nog maar aan koning Robinio te geven...en ze loopt verder, niet wetende dat de ingang van het Silicaanen doolhof bewaakt word door de Avasio draak, een draak die alleen de juiste wegwijs-bitjes door laat...

Het is al laat in de middag als Xara aankomt bij de ingang van het Silicaanen doolhof,,en plots uit het niets staat er een heel grote draak voor Xara met heel grote tanden...Xara schrikt, maar is niet heel erg bang, deze draak is erg lief, en de draak vraagt met een diepe stem " heb jij de juiste wegwijs-bitjes bij je" anders moet ik je opeten... natuurlijk zegt Xara , en laat de tas met bitjes zien, dat is OK zegt de draak, je mag doorlopen, en je weet hoe die bitjes werken in het Silicaanen doolhof? Vraagt de draak, nee zegt Xara, ik leg het even uit, zegt de draak, de NUL bitjes zijn voor linksaf en de 1 bitjes zijn voor rechtsaf in het doolhof..je zet bij elke bocht dus een wegwijs-bitje neer, dan verdwaalt er niemand meer in het doolhof..dank je zegt Xara en loopt het doolhof binnen, al meteen is er een linker bocht, en ze zet een NUL bitje neer, daarna 2 rechter bochten en nog een linker bocht, en daar is de uitgang van het Silicaanen doolhof al in zicht.

In de verte staat Koning Robinio al lachend en zwaaiend op Xara te wachten. Dichterbij gekomen, is Koning Robinio is erg blij en bedankt Xara. Nu hoeft niemand meer in het Silicaanen doolhof te verdwalen. Graag gedaan zegt Xara, maar ik moet nu snel terug naar het oerieboerie dorp, want vanavond eten we badstoelen moes met pepertjes. Xara zegt gedag tegen Koning Robinio en is net op tijd terug in het dorp voor het lekkere eten.

Xara is wel een beetje moe van het avontuur en lekkere eten, en gaat lekker vroeg naar bed in haar paddenstoel huisje.

Koning Robinio

Verhaal 4 (door opa)

Xara en de baby draak.

RRRRRinggg de wekker gaat keihard af,,Xara schiet wakker,,pfff denkt ze , geen zin om op te staan...maar ze komt toch uit bed, en zet een potje padestoelen thee...mmm..heerlijk..ze gaat zitten aan de tafel en kijkt door haar raam,,buiten in het oerieboeriedorp is het nog rustig, de zon is net op, de bakker opent zojuist zijn winkel, en de rest van de oerieboeries slapen nog...terwijl ze geniet van de lekkere paddenstoelen thee, raapt ze de krant van de deurmat op, deze had ariebarie al in de brievenbus gestopt. Ariebarie zwaait door het raam, want hij vind Xara al lang heel lief. En is stiekem een beetje verliefd op Xara, maar dat weet niemand...

Wat leest Xara nu in de krant? Met grote letters staat er” In drakenland is een babydraakje geboren..voor het eerst in 500 jaar, Xara denkt, daar moet ik heen, maar wat voor een cadeautje gekocht voor een baby-draak??...ze denkt,,dat weet maar 1 vlinder, dat is Kristelientje de wensvlinder..

Vlug trekt Xara haar kleertjes aan en rent via het paddenstoelveld naar kristelientje, eerst door het paddenstoelenveld, dan rechtsaf tot de bloemenwijde waar kristelientje woont.

In de bloemenwijde staan wel 1000 heerlijk geurende prachtige bloemen...Hoi Kristelientje zegt Xara,..en Kristelientje antwoord” . oerieboerie mensje, oerieboerie mensje, heb je een wensje?..

Ja zegt Xara, ik zoek een cadeautje voor een baby draakje...aha zegt kristelientje. Als je jouw wens in een rijmpje zet..kan ik het wensen..tja, want kristelientje is de wensvlinder, xara denkt even diep na. Plots weet ze een rijmpje..en ze zegt hardop ..’

O, wat een dag, en o, wat een wonder!

Nu heb je een echte tand!

Eerst was je mondje nog helemaal zonder,
nu staat er één aan de rand.

Daar komen er later nog veel meer bij,
maar we zijn met die éne al vreselijk blij.

En bij deze geef ik je een draken bijtring !!!!

Dan ineens een grote plof, rook,,en daar ligt een draken bijtring tussen de bloemen. Gemaakt van rozenknopjes, Xara is erg blij, ze bedankt kristelientje en gaat op weg naar Drakenland.

Het is bijna de hele dag lopen, maar dan komt ze aan bij de ingang van drakenland, hoog in de lucht vliegen mama en papa draak, hoog boven het nestje waar de baby draak in ligt. Xara loopt heel stil tot het nestje, en kijkt erin, de babydraak slaapt..er komen kleine pufjes rook uit zijn neus..Ach wat lief denkt Xara, ik zal hem maar laten slapen, en ze legt de bijtring in het nestje....en heel stil loopt ze weg, en is gelukkig dat ze een mooi cadeau heeft gegeven aan de baby draak,. En zo snel als haar kleine beentjes kunnen rennen gaat ze terug naar het oerieboerie dorp.

Papa en Mama Draak

Kristellientje de wensvlinder.

Baby draak.

Verhaal 5 (door opa)

Xara en de vleugels van Kellietje de bosnimf.

Xara is net terug van boodschappen doen, ze heeft een heerlijk paddenstoelen stoofpotje gehaald bij slager Haksie...de broer van Ariebarie. En de beste slager in heel het Oerieboerie dorp. Nu slachten de slagers in het dorp natuurlijk geen dieren, want alle oerieboeries houden van dieren, en maken dus bijna alles van paddenstoelen.

Xara smult van het stoofpotje en kijkt door haar keukenraam naar buiten..Plots springt Xara op..want daar komt Kellietje de bosnimf aanlopen over het oerieboerie-dorpsspad...naar het paddenstoelhuisje van Xara..

Xara gooit de voordeur open en rent op Kellietje af..want kellietje is haar beste vriendin, maar ze hebben elkaar al zeker 10 jaar niet gezien..beiden beginnen tegelijk te praten en lachen van vreugde..kom zegt Xara, je zal wel honger hebben van de lange reis, want van het Kellietjes bos naar het oerieboerie dorp is het een heel eind ver. Dat klopt zegt Kellietje ik heb erge honger, ook omdat ik niet kan vliegen..Waaaat roept Xara hardop. Waarom? De beide vriendinnen gaan aan de keukentafel zitten en Kellietje begint te vertellen " Ach Xara. Het was ongeveer 2 weken geleden...precies hoelang weet ik niet meer..maar smorgens werd ik wakker van heel erg gekrijs..ik vlieg zo snel als mogelijk in de richting van het geluid, en vind een blauwe vlinder in het Kellietjesbos, vast gebonden aan een boom. En meteen ruik ik de geur van Snarfen...Jeetje zegt Xara..en Toen? Ach zegt kellietje..ik hoorde een toverspreuk en viel uit de lucht naar beneden..tegelijk vliegt de blauwe vlinder weg, losgelaten door de snarfen, want die gebruikten de vlinder als lokaas,,Die gemene Snarfen waren alleen uit op mijn vleugels..want Snarfen vinden het leuk om hun grot te bekleden met de vleugels va bosNimfen. Xara schrikt van het verhaal en zegt, " niks ervan, .. we gaan nu je vleugels terug halen". "maar dat kunnen we niet alleen zegt Kellietje.... Al de tijd dat kellietje haar verhaal vertelde stond Ariebarie in de deur opening en luisterde mee. Ik weet de oplossing roept Ariebarie..we vragen aan papa en mama draak of ze ons kunnen helpen, want twee oerieboeries en een bosnimf kunnen het nooit winnen van de Snarfen. Ik weet de oplossing zegt ariebarie.. Nu wil het toeval dat papa en mama draak rondjes aan het vliegen zijn boven het oerieboerie dorp, om Xara te bedanken voor het cadeau voor de baby draak. Ariebarie loopt naar buiten en fluit op zijn vingers...piew-piew-piew..en meteen komt papa draak naar beneden en land bovenop het paddenstoelen huisje van Xara...gelukkig heeft ariebarie op school goed opgelet , en spreekt hij een beetje Draaks...grim, gram, grom, zegt ariebarie,,en de draak zegt,,grom,gram,..”vlug “roept ariebarie, we kunnen opstappen...Xara, Kellietje en ariebarie springen op de rug van papa draak,

Grim-grim-gram-grom zegt de papa draak, wat betekend : "goed vasthouden" vertaalt ariebarie vlug. Alle drie zitten achter elkaar en houden zich vast aan de schubben van de papa draak. En daar gaat papa draak de lucht in, met sterke zwaaien van zijn grote vleugels stijgt hij hoger en hoger...zo hoog dat het oerieboerie dorpje nog maar een klein stipje in de verte is..ondertussen is mama draak terug gevlogen naar drakenland, omdat ze natuurlijk bij de baby draak moet zijn. Kellietje tikt op de schouders van Xara en zegt" wat doen we als we de Snarfen gevonden hebben? Want we hebben geen toverspreuk om mijn vleugels terug te toveren"

Ow zegt Xara..daar had ik niet over nagedacht..maar dan gaan we toch eerst naar Yvanna de witte fee van het zuiden..want die heeft wel honderd toverspreuken. Grom Grom Grim roept ariebarie en de papa draak maakt een scherpe bocht naar rechts, richting het zuiden.

Plots gaat papa draak iets minder snel vliegen..grom grom gram zegt hij...oepsekadee zegt ariebarie, er komen donkere wolken aan ..vol sneeuw en hagelstenen , precies boven de Minderminnensee waar onze vrienden overheen moeten om bij Yvanna te geraken. Xara ,Kellietje en ariebarie zijn nu wel een beetje bang, hoog in de lucht op de rug van een draak en ook nog hagelwolken??..maar draken zijn slim, en vlak voor de sneeuw wolken blaast de papa draak een grote vuurwolk uit.. alle sneeuw en hagel is weg. En na een paar uur vliegen over de minderminnen zee komt kasteel Yvanna al in zicht..

Yvanna de witte fee is op het grasveldje voor haar kasteel bloempjes aan het plukken, dan kijkt ze omhoog en ziet een draak, met 2 oerieboeries en een bosnimf op zijn rug, dat zie je ook niet elke dag,.. denkt Yvanna, de draak land vlakbij op het grasveldje...onze 3 vrienden springen van de draak af en rennen naar yvanna. Lieve witte fee zegt xara, heeft u misschien een toverspreuk om de vleugels van kellietje terug te toveren? Want de snarfen hebben de vleugels van kellietje afgepakt, wat een gemene snarfen zegt yvanna, maar ik heb de perfecte spreuk om de vleugels terug te krijgen. Let even goed op, want elk woord is belangrijk, en yvanna verteld..

“Wakkabakkaboe we zijn jullie streken moe, wakkabakkabier geeft de vleugels hier..

maar let op zegt yvanna, deze spreuk geeft de vleugels terug aan degene die het zegt, dus is het heel belangrijk dat kellietje de spreuk zegt. Dat snappen we zegt Xara, dank u en tot ziens, we gaan die snarfen zoeken. Na een paar uren gevlogen te hebben op de rug van de draak zien ze in de verte de bomen van het donkere bos, waar de snarfen wonen...eenmaal dichterbij roept ariebarie, “daar lopen de gemene snarfen”, met de vleugels van kellietje..grom grom grom en papa draak duikt naar beneden..vlak boven de snarfen roept kellietje “Wakkabakkaboe we zijn jullie streken moe, wakkabakkabier geeft de vleugels hier..en flits, de vleugels zijn terug,,De snarfen snappen er niets van..en zijn nog bozer dan dat ze ooit geweest zijn..”nu we er toch zijn” zegt ariebarie,,en pakt een handvol jeukpoeder uit zijn broekzak en strooit deze over de snarfen uit...onze 3 vrienden lachen en zijn blij, en vliegen terug naar het oerieboerie dorp. Waar de bakker een heerlijke paddenstoel taart klaar heeft staan, en voor papadraak heerlijke vlammetjes in pittige saus. En de snarfen? Die hebben 3 weken jeuk.

Kellietje de bosnimf.

Nimfendorp.

Verhaal 6 (door Yva)

Het nieuwe spinnenbos.

Het is nog erg vroeg als Yvanna de witte fee wakker wordt in haar kasteel...wat hoort ze buiten? Heel in de verte hoort ze een hoop gegil! Dat klinkt alsof er iemand bang is. Niet zomaar 1 iemand, maar heel veel tegelijk! Yvanna trekt snel haar jurk aan en pakt haar toverstok vast. Ze gaat naar het geluid toe om te kijken of ze iemand kan redden. Ze rent over het palmbomen strand helemaal tot aan de Minderminnen zee. Ze moet haar oren dichthouden omdat het gegil nu bijna teveel lawaai voor haar is! En dan bedenkt ze dat ze een toverspreuk kan zeggen om iedereen stil te maken zodat ze met de minderminnen kan praten. "1,2 stil, stop met het gegil!" Ze zwaait met haar toverstokje en ineens zijn alle minderminnen stil. "Wat is er aan de hand? Waarom gillen jullie zo hard? Vraagt Yvanna. "Spinnen!! Heel veel spinnen!" roepen de minderminnen tegelijk. "wij zijn bang van spinnen en ze zitten overal op het strand en ze vliegen boven de zee en dat vinden wij eng!" Ojee, denkt Yvanna. Ik ben zelf ook erg bang van spinnen. Maar ik moet een plannetje bedenken om de minderminnen te helpen. "Hou nog even vol" roept ze. "Ik ga hulp halen!"

Yvanna rent verder over het palmbomen strand richting de oranje bomen. Daar kwam ze plotseling de lieve tandenfee Cobina en Tsarina Karina de koningin van het Oosten tegen, zij waren samen door het oranje bos aan het wandelen. "Het zijn de minderminnen" zegt Yvanna, "ze hebben hulp nodig want ze zijn bang van spinnen, er zijn wel duizenden spinnen op het strand, ik heb ze zelf gezien!" Cobina de tandenfee en Koningin Sarina Karina schrikken van het nieuws. "We moeten ze helpen" denkt Koningin Sarina. "En ik weet hoe", zegt de tandenfee. "Voorbij oerieboerie dorp, zelfs ver voorbij drakenland, is een hele grote ijsvlakte. Onder de ijsvlakte is nog heel veel ruimte. We kunnen de spinnen daar naartoe lokken en een nieuw Spinnendorp maken!" Dat is een goed idee. Het nieuwe dorp wordt een spie spa spinnenbos!!

Zo gaan de twee feen en de koningin van het Oosten samen naar het strand bij de minderminnen zee. Daar vliegen en kruipen alle spinnen in het rond. Alle minderminnen zijn nog erg bang. Sarina Karina de koningin vertelt het plan aan alle spinnen en minderminnen. En dan beginnen ze aan de lange tocht. Omstebeurd leggen Yvanna, Cobina en Sarina stukjes peperblad neer. Allemaal op een rij. Dat vinden de spinnen erg lekker en zo volgen ze de hele weg peperblaadjes richting hun nieuwe bos. De tocht van het palmbomen strand, door het paddestoelenveld, door oerieboerie dorp, door het verboden ravijn, langs drakenland helemaal over de ijsvlakte naar Spie-spa-spinnenbos

duurde heeeel lang, maar het is gelukt! De spinnen zijn er blij in hun nieuwe bos. De minderminnen zijn erg blij dat ze weer rustig kunnen zwemmen zonder enge spinnen in de buurt. De tandenfee Cobina gaat weer terug naar haar huisje op zee, zij woont erg dichtbij alle minderminnen op een hele mooie woonboot. De koningin, Sarina Karina, gaat ook terug naar haar paleis in het oosten. En dan blijft alleen de witte fee Yvanna nog over. Ze durft niet langer bij de spinnen in de buurt te blijven, want dat is eng. Yvanna besluit in oerieboerie dorp langs te gaan, want ze heeft Xara, Ariebarie en al haar andere oerieboerie vriendjes al heel lang niet gezien. En ze heeft ook wel zin in een lekkere paddestoelen burger tijdens het uitrusten van de lange reis. "1,2 urger, ik tover hier een paddestoelen burger". En op dat moment zette de bakker een lekkere maaltijd voor haar neer.

Yvanna de witte Fee.

Cobina de lieve tandenfee.

Tsarina Karina.

Spin.

Kasteel van Yvanna.

Verhaal 7 (door Yva)

Het grote feest in heel de sprookjeswereld

Op een vroege ochtend werd Koning Lukas wakker uit een diepe slaap. Deze ochtend is voor hem heel anders dan alle andere ochtenden van de afgelopen jaren. Hij ziet namelijk de zon weer schijnen! Op het kasteel van Koning Lukas hing een toverspreuk die de snarfen jaren geleden bedacht hadden samen met een gemene heks. De toverspreuk was zo sterk en zorgde ervoor dat er nooit meer zon zou schijnen in heel Lommelarisland waar het kasteel van Koning Lukas staat. Het was er jarenlang heel koud en heel donker, en Koning Lukas was daardoor al heel lang niet meer vrolijk geweest. Maar deze ochtend toen Koning Lukas zijn ogen opendeed, zag hij de zon weer! Dit moeten wij vieren met een groot feest! zij hij.

Koning Lukas ging via het paddenstoelveld naar de oerieboeries toe en kwam onderweg Kristelientje de wensvlinder tegen. Samen gingen ze vrolijk het goede nieuws vertellen: er is eindelijk weer zon in Lommelarisland! Xara, Ariebarie, de bakker, de burgemeester en alle andere oerieboeries waren zo blij voor Koning Lukas dat ze graag mee willen helpen met het feest. "We gaan alle koningen en koninginnen uitnodigen!" zegt Xara blij. "Ja, zegt Ariebarie, en ook alle prinsen en prinsessen!" "En alle feeen en nimpfen!" "Weet je wat, zegt de burgemeester, we nodigen iedereen uit heel sprookjeswereld uit.' We houden het grote feest bij ons in oerieboerie dorp omdat wij in het midden wonen. Koning Lukas vindt dat een heel goed idee. Hij is de hele dag heel blij!

Xara vertelt tegen een paar gnoompjes dat ze het grote nieuws moeten verspreiden door heel de sprookjeswereld, en dat doen ze. Ze vliegen naar het noorden om Prins Samuel en Prinses Millie uit te nodigen. Ze vliegen naar het oosten voor Koningin Sarina Karina. Ze vliegen naar het zuiden voor Cobina de tandenfee, de witte fee Yvanna en Koning Robinio. Ze vliegen overal naartoe om iedereen te vragen om ook op het feest te komen! Alle nimphen, draken en zelfs de spinnen komen ook.

Behalve de minderminnen en de snarfen. De minderminnen zijn wel heel blij voor Koning Lukas dat er eindelijk weer zon schijnt in Lommelarisland, maar zij kunnen alleen zwemmen in de zee waardoor ze niet naar het feest kunnen komen. En de snarfen? Die mogen niet komen.

De snarfen horen het feest en gaan kijken. Ze vinden het niet leuk dat er feest is. Ze kijken door de bomen van het bos door.

Het feest in oerieboerie dorp is heel leuk. Iedereen danst, iedereen eet paddestoelen hapjes en iedereen is heel vrolijk. Ze hebben allemaal veel plezier en de allermooiste feestkieren aan.

De snarfen worden daar heel boos om en gaan terug naar hun moddermoeras. Daar gaan ze een plan bedenken om het feest te laten stoppen. Want snarfen houden helemaal niet van feest...

De snarfen hebben urenlang nagedacht, maar ze krijgen geen plan bedacht. De snarfen zijn maar met weinig tegenover de hele sprookjeswereld. Ze zouden het niet kunnen winnen en dus gingen de snarfen heel boos in de modder zitten wachten tot het feest (de herrie) voorbij was.

Groot feest, met paddenstoelen hapjes.

Verhaal 8 (door opa)

Sokkie.

Het is een zonnige ochtend in het sprookjesland. Kellietje de bosnimf en bentie pentie zijn op het grasveld met een bal aan het spelen. Wafhaha wafhaha wafhaha roept Bentie pentie, want als bentie blaft komt er altijd een Haha achteraan, daarom heet bentie ook wel de grappenmaker. Kellietje gooit de bal nu heel ver, tot helemaal op het veld van kristellientje ..bentie rent erachteraan..wacht eens even denkt bentie, wat hangt daar in de boom? Een sok? Bentie loopt wat dichterbij en ja hoor, dat is een sok..dat is raar denkt bentie, wat doet een sok in de boom? Voorzichtig klimt bentie in de boom en..Hap.. pakt de sok in zijn bek, en springt naar beneden..rent naar Kellietje en laat de sok zien..Wat heb je nu weer in je bek zegt kellietje..Bah een vieze sok? Bentie laat de sok los, en nu pas ziet kellietje dat de sok 2 oogjes heeft en een mond en oortjes, Raar denkt kellietje,,dat moet ik aan xara laten zien, ze pakt de sok op, en kellietje en bentie rennen over het bospad naar het oerieboerie dorp...heeee roept kellietje naar Xara en ariebarie, kijk eens wat we gevonden hebben..Xara bekijkt de sok en zegt " ik weet precies wat dit is...dit is een van de betoverde sokken van koning Lucas. En xara begint te vertellen.." een paar weken geleden heb ik een Email gehad van Koning lucas, hij vroeg of ik wist waar zijn sokken waren? ik heb terug gemaild dat ik dat niet wist..meteen kreeg ik weer een mailtje van koning Lucas..waarin hij schreef dat zijn sokken betoverd waren..en dat je nooit je hand erin mag steken....dat vond ik een raar bericht zegt xara... ariebarie begint te lachen, hahaha zo een raar verhaal.."daar geloof ik niks van"...ariebarie pakt de sok en..steekt zijn hand erin..dat had hij beter niet kunnen doen...plotseling begint de sok te praten.." Wie zijn jullie? Wie zijn jullie? Ik ben Sokkie...waar ben ik? Waar ben ik? ...Rustig zegt Xara, je bent in het oerieboerie dorp...hoe ben je hier gekomen vraagt xara, en sokkie verteld " Gisteren hing ik te drogen aan de waslijn bij koning Lucas, hij had al 100 jaar dezelfde sokken aan dus werd het wel eens tijd om de sokken te wassen.....toen begon het hard te waaien en vloog ik de boom in...en nu ben ik hier, maar wil wel heel graag naar huis, naar koning Lucas. Dat komt goed zegt Xara en onze vrienden rennen over het bospad naar Koning Lucas toe, halverwege het paddenstoelveld komt koning lucas al aangelopen...op 1 sok...lucas...lucas..roept xara..we hebben uw andere sok gevonden..geef maar hier zegt koning lucas en trekt de sok aan...sokie is weer thuis zegt lucas..en wordt pas weer over 100 jaar gewassen..daar moeten onze vrienden hard om lachen. Kom roept kellietje we gaan verder met de bal spelen..

Sokkie.

Verhaal 9 (door opa)

Pang pang spel.

Goedemorgen roept ariebarie naar xara...ook goedemorgen Arie zegt Xara,..wat zijn dat allemaal voor posters hier in ons oerieboeriedorp? En daar ook op de deur van de bakkerij.. Ow zegt arie, dat zijn uitnodigingen om mee te doen aan de grote Pang-Pang wedstrijd. Wat is pang-pang..vraagt Xana... heb je nog nooit pang-pang gespeeld? vraagt ariebarie...dan leg ik het even uit. Pang-pang is een spelletje dat mensen kinderen ook wel eens spelen, maar dan behalve de tafel geheel anders...ow zegt xara ..wat is dan anders..nou zegt arie..bij mensenkinderen heet het ping-pong..en speel je om punten..pang-pang is ongeveer hetzelfde , maar in plaats van punten moet je het balletje 9 keer terug slaan..want de 10^e keer roept het balletje PANG...en wie na 10 minuten de meeste PANGS heeft is de winnaar..en de grote kampioen van sprookjesland...en de prijs is paddenstoel pizza...mmm dat lijkt me leuk en lekker roept xara en trekt ariebarie mee de bakkerij in..hoi bakker, wij willen ons opgeven vaar de pang-pang wedstrijd..dat kan zegt de bakker, dan zie ik jullie morgenvroeg op het grasveld bij lommelariland..

Het is nog erg vroeg als Xara en ariebarie en bijna iedereen uit het oerieboeriedorp op weg gaan naar lommelariland..allemaal hebben ze gedroomd om kampioen te worden ..

Wat een drukte in lommelariland..iedereen uit sprookjesland is er, behalve de snarfen, want die zijn niet sportief, en zouden toch alleen maar vals spelen..

Alle pang-pang tafels staan er al..en koning lucas spreekt feestelijk:

‘Iedereen welkom op het jaarlijkse pang-pang toernooi.’ We kunnen beginnen...en hij gooit als eerste een pang pang balletje in de lucht...maar wat gebeurt er nu?...uit het niets springt Bentie Pentie omhoog en pakt het pang pang balletje...en rent ermee weg....oh-oh..die bentie...vlug roept koning lucas...pak dat balletje af...en alle oerieboeries rennen achter bentie aan...bentie vind dat leuk en lacht...wafhaha wafhaha..de deugniet....help ons roept Xara naar Yvanna de witte fee...en zet de tijd even stil...yvanna maakt een zwaai met haar toverstaf en zegt...”tie ta tij en de tijd is van mij...” plots staat iedereen stil, behalve Yvanna, ze loopt rustig naar bentie toe en pakt het pang pang balletje uit zijn bek..dan zegt ze..” tie ta toor en de tijd gaat door” en iedereen beweegt weer...een applaus voor Yvanna roept koning lucas..want nu kunnen we beginnen met de wedstrijden..

De hele dag zijn er pang pang wedstrijden...totdat iedereen erg moe is.. En iedereen een groot stuk paddenstoelpizza krijgt...misschien dat er volgend jaar een kampioen is?

Bentie Pentie.

Verhaal 10 (door opa)

Domme snarfen.

Xara en ariebarie wandelen over het bospad, in de richting van de oranje bomen. heee zegt ariebarie, kan jij hinkelen? Wat is dat zegt xara. Nou gewoon je ene been omhoog een hupje en dan je andere been omhoog enzovoort, ik doe het wel even voor, en daar hinkelt ariebarie over het bospad, meteen gevolgd door xara die nu ook hinkelt..die 2 hebben zoveel lol dat ze de tijd vergeten en al halverwege het donkere bos zijn. Dan pas ziet xara hoe ver ze gehinkelt hebben...kom zegt xara tegen ariebarie, we gaan terug, want ik heb geen zin om die gemene snarfen weer tegen te komen..xara heeft het nog maar net gezegd of er springen wel 10 snarfen uit de boom,,,"pak ze" roepen de snarfen tegen elkaar..."rennen" roept xara... ariebarie en xara rennen zo hard als ze kunnen...maar de snarfen komen steeds meer dichterbij..

Harder rennen roept xara...ik kan niet harder roept ariebarie..de eerste snarf is bijna bij ariebarie .de snarf strekt zijn arm uit en wil met zijn vieze hand ariebarie pakken...

Xara ziet het gebeuren, en bedenkt een plannetje...ze stopt met rennen en gaat languit op het bospad liggen..ariebarie springt over xara,,en alle snarfen struikelen over xara heen..daar rollen de 10 snarfen over het bospad...plots kunnen de snarfen niet verder rollen, waar zijn ze tegenaan gerold? .. Tegen de laarzen van koning lucas...en nu is het genoeg geweest roept koning lucas, jullie snarfen gaan mee met mij naar mijn kasteel, en daar mogen jullie in de gevangenis nadenken over jullie gemene streken...koning lucas pakt de eerste snarf bij zijn oor zegt "elke volgende snarf pakt het oor van de snarf achter hem, en dan de volgende,,,"alle 10...de snarfen zijn zo dom, dat ze het doen,,niet wetende dat als er 1 zijn oor loslaat ze gewoon kunnen wegrennen...xara en ariebarie lachen als ze het rijtje snarfen met koning lucas voorop naar het kasteel zien lopen..

De snarfen kregen een week straf, en mochten alleen paddenpap eten..Bahh.

En xara en ariebarie? ...die hebben nog de hele dag gehinkeld.

Koning Lucas.

Gemene Snarf.

Verhaal 11 (door opa)

koning lucas en de indiana.

Het is een druilerige regenachtige dag in sprookjesland...kristelientje heeft zin om bij koning lucas op visite te gaan om spelletjes te spelen, xara oerieboerie zouden ook komen...vliegen kan kristelientje nu niet, want dan worden haar vleugeltjes nat, dan maar te voet denkt ze. Aangekomen bij het kasteel ziet ze koning lucas buiten staan, hij staat bij een heel mooi blinkend groot ding op 2 wielen...wat is dat vraagt kristelientje...aahh zegt lucas, dat is een indiana..een motorfiets zoals de mensen dat noemen..en wat doet die indiana vraagt kristelientje...dat leg ik uit zegt koning lucas ;" je gaat er op zitten, en als je met je rechterhand aan de handgreep draait,,dan rij je naar voren..maar deze doet niks, ik ben al dagen bezig, maar rijden doet hij niet...ik snap het zegt kristelientje,,,"als je nu gewoon een wens uitspreekt dan zorg ik dat de indiana wel rijdt..." let op lucas zegt kristelientje,,wel in rijmpjes he,,anders werkt het niet..koning lucas denkt diep na.."ik weet het roept hij"...hier komt ie"... mijn crosshartwil dat de motor start...piefpaf banaan..ik wil keihard gaan..." koning lucas gaat op het zadel van de indiana zitten..meteen komt de motor tot leven...VROOOEEM VROOOEEM....koning lucas houdt zich goed vast...wand de motor gaat rijden...steeds harder en harder en harder...recht op de bomen af..."HELP..hoe rem ik " roept lucas...kristelientje weet wat te doen en zegt.." vooruit..vooruit..en haal de snelheid eruit"...de motor rijdt nu ineens heel langzaam, en koning lucas kan rustig rondjes rijden rond zijn kasteel en in heel lommelaris land...

Dat was spannend zegt koning lucas tegen kristelientje...en weet je wat leuk is? Een motor wedstrijd..hier achter het kasteel op de kris-kras-krosbaan.. goed idee zegt kristelientje, dat ga ik regelen, maar nu eerst een paar spelletjes spelen,want xara en ariebarie zijn er ook al.. die kroswedstrijd regel ik later...die avond spelen onze vrienden veel spelletjes....en blijven ze logeren in het kasteel..in de hoogste toren, ze kwebbelen de hele avond in hun bedjes. Totdat ze in slaap vallen en dromen van de kroswedstrijd.

Indiana Motor.

Verhaal 12 (door opa)

Tsarina karina en de HAXY HAXY TAXI.

De zon schijnt weer lekker in het sprookjesland, Xara en ariebarie spelen een spelletje "ik zie, ik zie, wat jij niet zien" nu ben ik aan de beurt zegt ariebarie, en zegt: "ik zie een oud ding dat kraakt" hahah zegt xara, en wat is dat nu weer? "Nou kijk daar" zegt arie, "op de brug"..en wat zien ze? Daar komt Tsarina Karina aangefietst op een heel oude rammelfiets, met houten wielen...Piep. Krak. Piep krak.."pfff" zegt Tsarina, "ik ben moe, en ben al uren onderweg op deze oude fiets" ..en zou eigenlijk iets mooiers willen.. dat blinkt en niet kraakt"..dat snap ik zegt Xara, "en dan meteen ook meer ruimte op de bagagedrager?..vraagt Xara. "Dan kan je iedereen van het hele oerieboerie dorp meenemen." Dat is perfect zegt Tsarina..."maar hoe kom ik daaraan, zegt ze?, ik kan niet toveren" "uhm zomaar een idee" zegt Xara, "laten we het aan kristelientje de wensvlinder vragen".."spring maar op de fiets, arie en ik duwen wel" en zo hobbelt tsarina karina, geduwd door 2 oerieboeries over het bospad..bij het paddenstoelveld rechtsaf..tot helemaal bij kristelientje de wensvlinder....kristelientje ziet ze al aankomen..tsarina die probeert het stuur recht te houden op het zanderige bospad...en ariebarie en xara die achter de fiets duwen..."Wat kan ik voor jullie wensen?" zegt kristelientje, en tsarina verteld haar wens..."wacht even" zegt kristelientje,, "je wens moet wel rijmen anders werkt het niet". Tsarina denk even en spreekt luid. "HAXY HAXY TAXI...wil ik wensen, hetzelfde als bij de grote mensen..maar dan in het klein, want dat vind ik fijn..." Flits..daar staat ineens een grote zilveren auto...wel twee meter lang, daar passen wel 20 oerieboeries in.. zegt Xara....tsarina is varrast en heel blij..onze vrienden bedanken kristelientje..en stappen in de auto..vroem vroem..daar rijden ze ,over het bospad..met een grote stofwolk erachter..en zonder gehobbel, want de banden zijn van gom-rubber...

Aangekomen in het oerieboeriedorp staat iedereen al te wachten..."mogen wij mee," roepen de oerieboeries in koor...natuurlijk zegt tsarina.."stap maar in"..de deur gaat open, en de eerste oerieboerie stapt in, dan nog een, en nog een..tot er wel 20 oeries in de auto zitten...tsarina sluit bijna de deur..maar dan ziet ze de bakker...hij komt aangerent met een grote mand..."wacht even" roept de bakker, "ik heb paddenstoelentaart "..dan kunnen we picknicken onderweg" ..en zo beginnen onze vrienden aan de rondreis in sprookjesland. Behalve de snarfen,..die stonden achter een boom toe te kijken..en zijn jaloers dat ze niet mee mochten..en natuurlijk een gemeen plannetje verzinnen ...maar dat is een ander verhaal.

Tsarina Karina.

Kristelientje de wensvlinder.

Verhaal 13 (door Yva)

Kijzer Abel met zijn grote poort.

Op een vroege ochtend werd Kijzer Abel wakker van een tikkend geluid. Het begon zachtjes, maar het werd steeds luider. Kijzer Abel keek uit zijn slaapkamer raam op de derde verdieping van zijn kasteel en zag beneden allemaal gemene snarfjes met stenen gooien. Er lagen heel veel kleine stenen in de tuin van Kijzer Abel, maar ook heel veel grote keien! 'Wat krijgen we nou?' vraagt de Kijzer zich af. Hij haast de trappen af en wanneer hij beneden de deur wilt openen bedenkt hij dat hij beter zijn zwaard even om kan hangen. Met zijn zwaard om liep hij naar buiten. Hij bekeek de snarfjes een poosje. De snarfjes hadden Kijzer Abel nog helemaal niet gezien. Ze hebben het zo ontzettend druk! Met ruziemaken... De snarfjes zijn met stenen naar elkaar aan het gooien. Kijzer Abel denkt even na. Wat gaat hij hier aan doen?

'Hallo' zegt hij. Nu kijken alle snarfjes op. 'Waarom hebben jullie ruzie?' vraagt Kijzer Abel. De snarfjes kijken elkaar boos aan en beginnen met hun vingers te wijzen. 'hij wilt links beginnen, maar ik begin rechts!' .. 'hij legt de kleine stenen onderin, maar die moeten we bewaren tot bovenin!' 'hij duwt hem steeds omver'!

Alle snarfjes zijn tegelijk aan het praten. Kijzer Abel vindt het wel grappig om te zien dat de snarfjes onderling ruzie maken. Dan zijn ze een keertje niet bezig met het plagen van de anderen in sprookjeswereld. 'Waarom liggen er zoveel stenen in mijn voortuin?' vraagt de Kijzer dan.

'Wij bouwen een muur' zegt een snarf. 'wij willen jou niet zien wanneer we uit ons modder moeras komen en naar de vleur vlammen grotten gaan, Abel.' Zegt een andere snarf.

Nu snapt Kijzer Abel wat de snarven aan het doen zijn. Het is tijd voor een mooie poort rondom zijn kasteel. Een stenen muur vindt de Kijzer geen goed idee, hij is namelijk heel goed in het maken van ijzeren poorten, met een beetje mooie magie erin zodat de poort vanzelf open en dicht kan gaan!

Kijzer Abel vertelt tegen de snarven dat ze alle stenen op moeten ruimen en dat hij zelf voor een poort zal zorgen zodat hij de snarven thuis nooit meer hoeft te zien. Dat vinden de snarfjes goed, ze nemen alle stenen mee en ze gaan weg.

De hele dag is Kijzer Abel bezig met het smeden van de allermooiste poort. Er kwamen 's avonds een paar oerieboeries bij hem langs en ze hebben hem geholpen. Nu staat er om

het kasteel van Kijzer Abel een hele mooie ijzeren poort met krullen en rozen, met hartjes en ovalen, en ook met een beetje magie! De poort gaat namelijk helemaal vanzelf open wanneer er iemand naar binnen of naar buiten wilt. De oerieboeries vinden het geweldig. Ze gaan steeds omstebeurd voor de poort staan om erdoor heen te lopen. Naar binnen, naar buiten, naar binnen, en weer naar buiten. Totdat ze in slaap vallen en Kijzer Abel ze allemaal naar binnen brengt. De oerieboeries mogen blijven logeren in 1 van de logeerkamers in het grote kasteel. Kijzer Abel is zelf ook moe geworden, hij gaapt en gaat daarna ook naar bed.

Opa Abby die een nieuw verhaal bedenkt.

Kijzer Abel

Vleer Vlammen.

Verhaal 14 (door opa)

Ariebarie met stippen

Xara zit op t stoepje voor haar paddenstoelen huisje en luistert naar de vogeltjes,,piep, piep twiedel.

Overall fluiten de vogeltjes. Daar komt ariebarie aanlopen,,wat ziet xara nu? Arie heeft overall rode en witte stippen?? Niet schrikken roept ariebarie..maar zo werd ik vanmorgen wakker..xara moet wel een beetje lachen...want dit heeft ze nog nooit gezien...doet het pijn? Vraagt xara, nee zegt ariebarie..maar nu lijkt ik wel een paddenstoel...dat is raar zegt xara,,heb je misschien gisteren iets verkeerd gegeten? Ariebarie denkt even na en zegt..ja nu je het zegt,,ik had gisteren een pannetje met paddestoelenpap gevonden, net buiten het dorp. En heb dat opgegeten...ohhh nee roept xara...dat mag je nooit doen, nooit iets eten wat je zomaar vind..want misschien is dat weer een gemene streek van de snarfen..en nu? Zegt ariebarie...xara denkt na en weet de oplossing..we gaan helemaal naar wiert de wijze wiert uit wirt, die weet zeker een oplossing of medicijn,arie, pak je spulletjes want dit wordt een lange reis.

Een half uur later vertekken xara en ariebarie, de lange reis gaat helemaal langs de oranje bomen, en in de richting van tsaria karina..tot bij de kruising..dan naar rechts richting wiert..ze lopen al de hele dag..het wordt langzaam donker..heb jij een zaklamp vraagt xara...nee zegt ariebarie..en ik ben best wel een beetje bang, want zover van thuis ben ik nog nooit geweest..wat zien onze vrienden nu is de schemering? Tussen de bomen in de verte? 3 snarfen,,en die komen al lachend dichterbij,,en roepen,,eet niet uit een vreemd pannetje, want dan wordt je een rood-wit mannetje..wat een gemene snarfen...xara en ariebarie gaan rennen...met hun korte beentjes...net voordat de snarfen hun kunnen pakken, staat wiert de wijze wiert op het bospad...de snarfen draaien om en gaan al lachend weg...help ons roept xara..want ariebarie lijkt wel een paddenstoel..laat me even denken zegt wiert...en spreekt deze toverspreuk uit...ariebarie ariebarie je lijkt wel een rood witte kanarie...ik tover je weer normaal, zodat ik geen stippen meer zie...en floep, alle stippen zijn weg..xara geeft ariebarie een knuffel...blij dat hij niet meer op een paddenstoel lijkt..ariebarie lacht ook...opgelucht..maar nu moeten onze vrienden nog naar huis? En het is donker? Xara en ariebarie zijn 2 kleine oerieboeries,,en durven niet in het donker naar huis...wat nu? vraagt xara aan wiert de wijze...en wiert fluit op zijn vingers...fiettt fiettt fiettt...en wat komt daar aangevlogen? Het is kayakus, de vliegende witte wolf...wiert zet xara en ariebarie op de rug van kayakus...dank je wel roepen ze ..en daar gaan onze vrienden, terug naar het dorp, hoog in de lucht op de rug van kayakus..wat zullen ze vanavond heerlijk slapen na dit avontuur.

Kayakus de witte vliegende wolf.

Wiert de Wijze Wizerd uit Wirt.

Verhaal 15 (door Yva)

De regenboog visjes.

Op een zonnige middag stonden Xara en Ariebarie samen op het bruggetje naar de visjes te kijken. Ze zagen blauwe visjes, groene visjes, rode visjes, de vissen hadden alle kleuren van de regenboog! De visjes zwommen heel vrolijk door het riviertje richting de waterval. Ze vinden het fijn om door de waterval te zwemmen, dat spettert zo en dat vinden ze leuk! Tot opeens een groepje miranjas aan kwam zwemmen. Dat zijn visjes met scherpe tanden. De regenboog visjes blijven het allerliefst ver uit de buurt van de miranjas. De regenboogvisjes zwommen snel weg, en ze sprongen soms uit het water om sneller te zijn. Ze gingen al springend met boogjes naar de veilige waterval toe. De miranjas houden namelijk helemaal niet van de waterval, dus daar zijn de regenboogvisjes veilig. Xara zag dat er nog veel meer miranjas aan kwamen zwemmen en dacht: ik moet een plannetje bedenken om de regenboogvisjes te helpen. Samen met ariebarie klom ze in een bootje. Xara en Ariebarie gingen met dat bootje varen naar de waterval toe. 'Hallo visjes' zei xara. En de visjes zongen in koor: "Halllloooo oerieboerieeeee". Het is niet veilig voor jullie om in de miranja rivier te zwemmen, zegt Xara. Daar zitten heeeel veel grote vissen met scherpe tandjes. "Dat weten we" zegt een vis met een gele neusje en een blauwe staartje. "Maar we weten niet waar we wel veilig kunnen zwemmen, we krijgen steeds meer baby visjes, ze willen leren zwemmen en de waterval maakt het moeilijk voor de baby visjes." Xara snapt het heel goed. Door het spetteren van de waterval beweegt het water waardoor de baby visjes het moeilijk vinden om daar te leren zwemmen. Xara en Ariebarie varen samen met het bootje richting de miranjas om met ze te praten. "Hallo Miranjas" "Hi" roepen de miranjas terug. Xara vertelt het hele verhaal van de regenboogvisjes en de baby visjes bij de waterval en vraagt aan de miranjas of het een goed idee is om de rivier op te splitsen. Als de miranjas alleen links blijven zwemmen, dan kunnen de regenboogvisjes aan de rechterkant blijven zwemmen. Dan hebben alle visjes heel veel ruimte en kunnen de baby visjes veilig leren zwemmen. "OK!" roepen de miranjes. En ze gaan voortaan alleen nog maar zwemmen aan de linkerkant van de rivier. Xara is blij dat haar plannetje is gelukt en ze varen trots terug naar de regenboosvisjes. Daar vertelt Xara dat de regenboogvisjes voortaan altijd rechts mogen zwemmen en dat dat veilig voor ze is. Alle visjes zijn nu heel blij. Xara en Ariebarie geven elkaar een knuffel. Ze zijn blij dat ze de visjes konden helpen. Nu gaan xara en ariebarie samen terug naar het oerieboerie restaurantje om gegrilde paddenstoelen met watermeloenen saus te eten.

Verhaal 16 (door yva)

De luchtballon.

's Morgens heel in de vroege werden Xara en alle andere oerieboeries wakker van schaduwen. Niet zomaar schaduw, maar hele grote schaduw! Alle oerieboeries kwamen snel uit hun paddestoetjes om te kijken wat er aan de hand was. Ze keken allemaal omhoog en daar zagen ze heel veel grote, vliegende ballonnen. Dat is interessant! Dit hebben de oerieboeries nog nooit gezien. Maar wat zou het zijn? De burgemeester van oerieboerie dorp vertelt dat iedereen veilig en bij elkaar moet blijven en dat ze allemaal samen in de grote party-paddenstoel moeten gaan staan. Zo blijven alle oerieboeries veilig. Want niemand weet wat het is. Xara en Ariebarie nemen nog snel een verrekijker mee. Ze kijken omstebeurt door de verrekijker naar boven. De grote, vliegende ballonnen gaan heel langzaam door de lucht. "Kijk, kijk!! Roept xara. Ik zie daar iemand in de ballon staan!!" Geef eens hier, riep ariebarie. En ja hoor, hij ziet ook iemand. Maar hee, dat lijkt wel op Koning Robinio! 'Laat mij weer kijken', zei xara. "Ik zie de witte fee van het Zuiden, Yvana in de vliegende ballon!" Oh? Vraagt Ariebarie. Wat doen ze daar dan? Zo hoog in de lucht? Geen idee! Zegt xara. De grote vliegende ballonnen gaan steeds verder weg. Behalve eentje. De ballon met Koning Robinio en Yvana de fee komt dichterbij oerieboeriedorp. De grote vliegende ballon lijkt steeds groter te worden en dan ineens POEF, daar staat hij op het open grasveld tussen alle paddestoelenhuisjes. Alle oerieboeries komen nieuwsgierig dichterbij. Omdat ze Koning Robinio en de witte fee van het Zuiden zien, zijn de oerieboeries helemaal niet bang meer. Maar wat is het? Wat is dit voor vliegende ballon? De oerieboeries stellen zoveel vragen tegelijk aan de koning en de fee. "Weet je wat?" zegt Yvana de fee met een glimlach. "We zullen het uitleggen met een kopje appeltjesthee. De oerieboeries hebben altijd genoeg appeltjesthee voor iedereen die op visite komt en ze gaan allemaal in een grote kring zitten. De koning Robinio spreekt: Dit, is een luchtballon. Daarmee kan je vliegen! Het is heel veilig om in een luchtballon te vliegen en je kan dan heel ver kijken als je bovenin bent.' De oerieboeries zitten allemaal heel aandachtig te luisteren. En dan spreekt de witte fee: Als jullie graag mee willen in de luchtballon, dat mag, jullie mogen allemaal mee! Omdat jullie zo klein zijn, passen jullie allemaal tegelijk.' De oerieboeries vinden dat veel te spannend en knikken allemaal nee. Ze willen niet mee in de luchtballon. Behalve 2 kleine oerieboeries... wie zouden dat zijn? Er zijn 2 oerieboeries die Jaaa, jaaa roepen. Xara en Ariebarie, jawel. Die durven dat wel.. Yvana de witte fee helpt xara en ariebarie met klimmen in het mandje van de grote ballon. Koning Robinio zorgt ervoor dat de ballon de lucht in gaat en Woessjjjjh. Ze vliegen! In de grote, vliegende luchtballon! Heeeel hoog boven alle paddestoelen huisjes. Heeeel hoog

boven het miranja rievierdje. En wanneer xara en ariebarie naar beneden kijken, dan zien ze heel in de verte baby draak nog in het nestje liggen slapen. En papa en mama draak, die vliegen evenhoog als de luchtballon! Ze zwaaien naar elkaar. Wat een mooi avontuur is dit.

Luchtballonnen.

Verhaal 17 (door Christel)

Princes Millie en Prins Samuel zijn een dagje opstap met Ariebarie.

Het was een zonnige zondagochtend, Princes Millie was al vroeg wakker. Ze keek door de gordijnen naar buiten en zag de zon al vollop schijnen. Snel rende ze naar Samuel toe..Sam, Sam wakker worden. Vandaag is het de dag dat we met Ariebarie mee mogen. Snel kleedden ze zich aan. En pakte hun tas die ze de avond ervoor hadden klaargezet. Ze gingen via de blauwe bergen en het moddermoeras naar het oerieboerie dorp. Daar stond Ariebarie al op hun te wachten. 'Aahh jullie zijn er, dan gaan we gaan we gauw want het is nog een eindje lopen naar de woelie woelie zee. Naar Robertijn, de kapitein van een sjeike boot. Die boot heeft wel 3 zwembaden en heel veel glijbanen en er is zelfs een bioscoop. En wij mogen vandaag met hem mee!" Ze gingen via de oranje bomen naar de woelie woelie zee. Daar stond Kapitein Robertijn al op ze te wachten. "Hoi Ariebarie, lang niet gezien. Jullie zijn vandaag welkom op mijn schip en mogen gebruik maken van alles wat je ziet. Zwemmen, film kijken en onbeperkt eten en drinken en zoveel nagerechtjes eten als jullie willen en op kunnen. En weet je, we hebben zelfs een glijbaan die buiten het schip gaat." Hier hadden ze wel oren naar. Snel deden ze hun zwemkleding aan. Ze liepen naar het hoogste punt van het schip. Hier keken ze hun ogen uit, een glijbaan die helemaal rond het schip liep. Voordat je de glijbaan uit was, was je al 4 keer aan de buitenkant van het schip gegleden. Hij ging zelfs een keer over de kop! "Durven jullie dat wel", vroeg Ariebarie? "Jaaahhhh!!!! riepen Millie en Samuel. Dat durf ik wel zei Samuel, ik ben niet bang." En hij stapte heel stoer en dapper de glijbaan in. En woessjjj weg was Samuel. Ariebarie en Millie stonden te kijken hoe Samuel door de doorzichtige buizen naar beneden gleeed. "Nu wil ik!" zei Millie maar ik vind het wel een beetje spannend, wil jij met me mee gaan? vroeg ze aan Ariebarie. En zo gingen ze met zijn tweeën de glijbaan in. Samuel stond ze beneden al op te wachten. Ik wil nog een keer, zei Samuel. Dat gaan we dadelijk nog een keer doen maar ik denk dat jullie wel een ijsje lusten, zei Ariebarie. Jaaah kom, op zoek naar de nagerechtjes. Daar aangekomen wisten ze niet wat ze zagen. Hele mooie beelden en figuren gemaakt van ijs. Het leek wel een sprookje, zo mooi. En tussen die ijsbeelden lagen allemaal lekkere hapjes, van chocolade pudding tot hele mooie ijstaarten. Nou pak maar wat je lekker vindt, maar niet te veel anders krijg je buikpijn. Ze smulden en smikkelden, wat was dit lekker. Als we dit op hebben gaan we naar de bioscoop. De film Encanto begint zo. Ze nemen alledrie een bekertje popcorn en zoeken een plaatsje om te zitten uit. Na de film wilde ze nog een keer van die glijbaan af maar nu durfde Millie wel alleen naar beneden te glijden. Alledrie gingen nog een keer van de glijbaan af. Zo vaak dat ze moe werden. De zon ging al bijna onder. "Kom dan gaan we ons

omkleden en richting huis want het is nog een stukje lopen en ik wil voor het donker weer in het oerieboerie dorp zijn.” Moe maar voldaan gingen ze naar huis. Princes Millie en Prins Samuel sliepen die nacht bij Ariebarie in de paddenstoel. En morgen zodra het licht wordt gaan we naar ons kasteel toe. Ze kropen lekker hun bedje in en zaten nog even na te genieten van hun leuke dag.....en toen waren ze meteen vertrokken naar dromenland.

De sjieke boot met 4 glijbanen.

Robertijn de Zeekapitein.

Verhaal 18 (door opa)

Xara en Sniffel.

Xara en Sniffel, het lieve snarf meisje. Het is een heel warme dag in het sprookjesland, iedereen loopt te puffen... Wat is het warm zegt xara tegen ariebarie, nou, nog iets warmer en ik smelt zegt arie. Kunnen we iets verzinnen om af te koelen? En xara zegt hardop: "kom we gaan naar de waterval, daar onder is het lekker fris." Onze vrienden pakken hun zwemspulletjes en rennen langs de oranje bomen in de richting van de waterval..."stop"..zegt xara ineens, "en heel stil zijn, kijk daar," "waar" zegt arie, "nou daar in de zijkant van het wiebelpad" ...ja nu zie ik het, zegt ariebarie, daar zit een snarf, een klein snarfje..een klein snarf meisje,..xara en ariebarie sluipen langzaam dichterbij... wat zien ze nu? Het kleine snarfje zit te huilen, dat is zielig zegt xara."kom we gaan vragen waarom die kleine snarf huilt.."pas op zegt ariebarie. Het kan een truuk zijn om ons te lokken" nee hoor zegt xara, ik ben niet bang voor een klein snarf meisje.. vlakbij ziet de kleine snarf onze vrienden." Laat me met rust" schreeuwt de snarf..."maar waarom huil je" vraagt xara.. wil je dat echt weten zegt de snarf..."nou..omdat ik altijd gepest word door alle andere snarfen" "en omdat ik helemaal geen vriendjes heb""en ik wil snarfbal spelen"."maar dat kan ik niet alleen"...ach zegt xara, dan spelen we toch gewoon met ons drieen snarfbal, onder de waterval, want daar is het lekker fris ..."echt?" vraagt het snarf meisje...willen jullie mijn vriendjes zijn? " natuurlijk roepen xara en ariebarie tegelijk...en hoe heet jij? vraagt xara ...ik ben sniffel zegt het snarf meisje, terwijl ze haar traanjes wegveegt..en er een grote glimlach verschijnt op haar kleine snarfen snoetje.. De hele middag spelen de 3 vrienden onder de waterval totdat de zon bijna onder is..en het niet meer zo warm is.."we moeten naar huis", zegt xara, want in het donker in het bos is gevaarlijk, "waarom?" vraagt sniffel, nou, dan komen de snarfen ons pakken. zegt xara..daar moeten onze 3 vrienden wel een beetje om lachen, omdat ze de hele middag met een snarf gespeeld hebben...ze nemen afscheid van sniffel, die hun nog even naroept "morgen weer hier spelen?" natuurlijk roept xara..."tot morgen"...

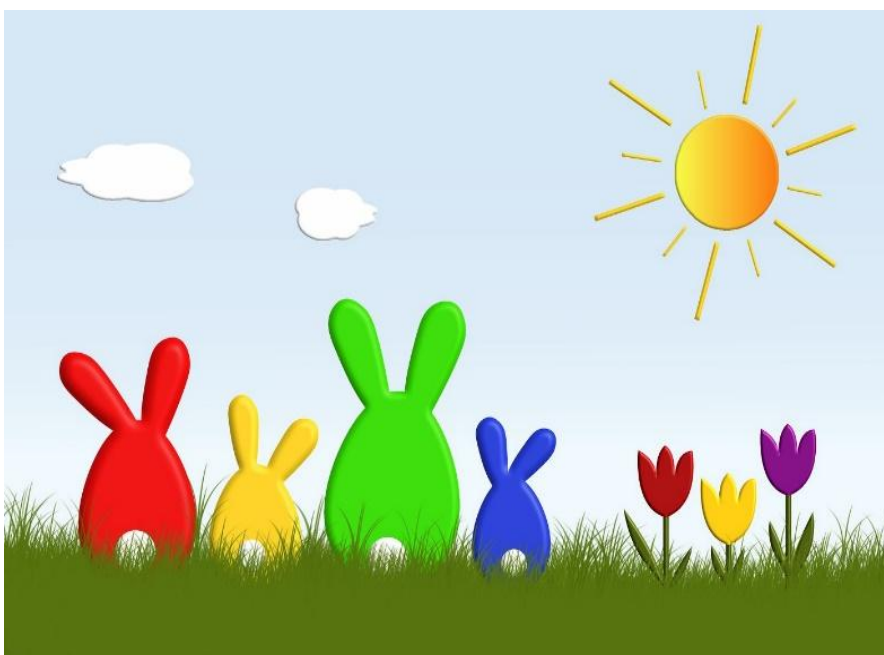

Sniffel het lieve snarfen meisje.

Verhaal 19 (door Kamille)

De konijntjes.

Er was eens een dag dat er een konijntje was. Er was een mama, papa, broertje en een meisje konijn. En toen gingen alle konijntjes naar hun huisje. Ze wonen bij Yvana de witte fee in het Zuiden, zomaar in haar tuin. Toen gingen de mama, papa, broertje en zusje konijn samen spelen. Ze gingen verstoppertje spelen! Zusje konijn ging als eerste tellen. 1 – 2 – 3 – 4 - ... Na het spelen gingen de konijntjes naar binnen toe, in het kasteel van de witte fee. Daar kregen ze een lekkere maaltijd, ze aten worteltjes! Na het eten gingen de 4 konijntjes naar oerieboeriedorp toe om Xara te zien. Het oerieboerie meisje. Toen hadden de konijntjes het paddestoelenhuisje van Xara gevonden en daar kwam Xara al uit haar huisje. "Hallo konijntjes" zegt Xara. "Hallo xaraaaa" zeggen de konijntjes allemaal tegelijk. Toen gingen de konijntjes samen wandelen met Xara naar Kristelientje de wensvlinder. De konijntjes hebben geen wens, maar ze willen graag samen spelletjes spelen. Xara en Kristelientje vinden dat altijd leuk, dus ze spelen samen "ik zie, ik zie, wat jij niet ziet". De 4 konijntjes en Xara gingen daarna weer terug naar Xara's paddestoelenhuisje. De konijntjes mochten mee naar binnen. De konijntjes vonden haar huisje heel mooi, ze keken overal! Xara zegt: 'Jullie mogen met al mijn speelgoedjes spelen'. Toen gingen de konijntjes samen een treinrails bouwen, en Xara gaf elk konijntje twee treintjes. De konijntjes gingen steeds rond en rond met de treintjes over de rails. Ze hebben zoveel gespeeld samen, nu zijn alle konijntjes en Xara erg moe geworden. Xara zegt: 'jullie mogen allemaal bij mij blijven slapen'. En dat doen de konijntjes. Xara geeft elk konijntje een kusje en de konijntjes geven tegelijk een kusje aan Xara. Welterusten allemaal.

Rood=mama konijn, Geel=zusje konijn, Groen=papa konijn, Blauw=Baby broertje konijn.

Verhaal 20 (door Kamille)

Het kokosnoten pad.

Op een mooie dag ging Xara wandelen. Ze ontdekte een kokosnoten pad. Er lagen allemaal kokosnoten ingegraven in het zand waardoor je alleen nog maar halve boogjes zag liggen. Xara liep eroverheen met haar blote voetjes en ontdekte dat het heel fijn was om daar overheen te lopen! Het voelde aan als een massage voor de voetjes! Xara vond het zo fijn dat ze het paadje bleef volgen. Helemaal uit oerieboerie dorp in het donkere bos. Het kokosnoten pad was erg lang. Toen ze in het donkere bos was, werd Xara een beetje bang, want ze weet dat hier de snarfen wonen. Xara was heel stil en keek goed om zich heen. Ze zag dat de snarfen allemaal slapen! Daar was Xara erg blij om en ze draaide zich snel om, weg uit het donkere bos. Op de terugweg kwam ze hele mooie witte bloemetjes tegen in een bloemetjesveld. Die vond ze heel mooi. Ze ging tussen de bloemetjes liggen uitrusten van de lange wandeling over het kokosnotenpad. En ze viel daar in slaap.

Kokosnoten pad.

Verhaal 21 (Door Annemijn)

Annemijn en de robijnmijn

Het was een zonnige dag in het oeriboeridorp en koning Lukas was al druk bezig met de verjaardag van de prinses. Alles was gereed toen hij zich plots iets herinnerde.

Hij had nog geen kroon ?

Hij ging naar elke winkel in het sprookjesland, maar geen een was mooi genoeg. Hij was ten einde raad en vroeg aan de elfjes wie hem kon helpen. De elfjes zeiden "ga naar de bergen die zitten vol met de mooiste robijnen voor uw prinses, maar ga er niet alleen in want dan verdwaal je" " wat moet ik dan" vroeg de koning. " bij de mijnen staat een huisje waar een oeriboeri meisje woont, ze helpt je verder" zeiden de elfjes. Zo gezegd zo gedaan en de koning vertrok naar de bergen.

Eenmaal aangekomen zocht ze zich meteen naar het huisje, maar dit was nergens te bekennen. Hij hoorde een zacht stemmetje " wie ben jij?" De koning draaide zich om en ja daar stond annemijn. " ik ben koning Lukas en ik heb je hulp nodig, mijn dochter heeft een nieuwe kroon nodig voor haar verjaardag. Ik hoorde dat jij de mooiste robijnen kan vinden." "Ja dat kan ik maar je moet heel stil zijn er leven rotstrollen in de mijnen en die zijn niet lief. Ze zijn bang voor licht dus we nemen een fakkel mee." Samen vertrokken ze op pad in de donkere gangen.

Het was heel donker , maar gelukkig hadden ze de fakkel nog. Koning Lukas keek rond en zag allemaal rode oogjes en hij werd heel bang, hij trok aan annemijn en wilde terug. Annemijn zei " niet bang zijn dat zijn geen trollen, dat zijn de robijnen die glinsteren." Dat stelde de koning gerust. Hij vroeg "waarom nemen we die niet dan kunnen we gaan". " kun je daarbij dan?" Vroeg annemijn " en daarbij dan vallen alle rotsen op ons".

Ze liepen uren in de mijnen en ze waren heel moe. Koning Lukas was zo moe dat hij ging zitten op een steen. De steen bewoon en een rotstrol kwam tevoorschijn. Koning Lukas schrok en begon te roepen om hulp. Al snel kwam annemijn om de rotstrol met de fakkel te verjagen. De trol zat op een berg robijnen en nu hij weg was kon koning Lukas de mooie rood glinsterende stenen zien, hij was zo blij.

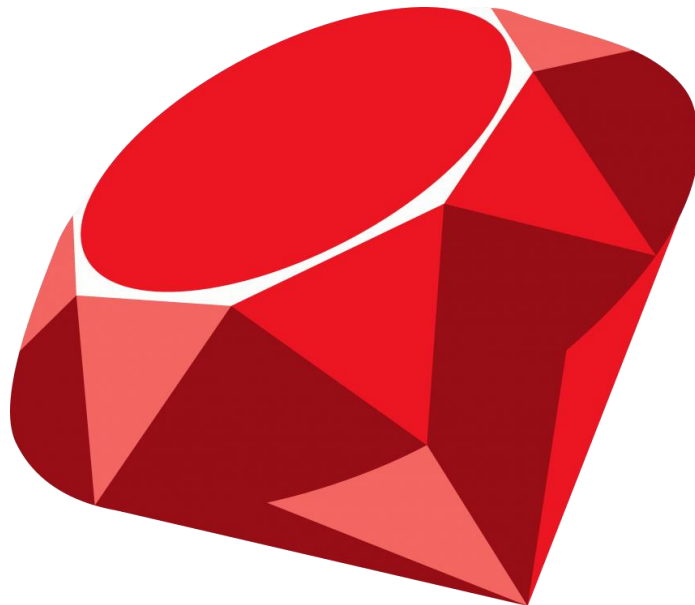
Ze stopten de stenen in de zak en nu konden ze eindelijk terug om de kroon te maken. Hij was zo blij met de hulp van annemijn dat hij haar uitnodigde op het feest. Samen gingen ze terug naar het kasteel. Koning Lukas gaf de stenen aan de elfjes die met takken een mooie kroon maakte. Iedereen in het koninkrijk kon feest vieren. De prinses had nog nooit zo een mooie kroon gezien.

Annemijn Robijn.

Koning Lucas.

Robijn.

Verhaal 22 (Door annemijn)

De eigenwijze ster.

Heel het sprookjes bos lag te slapen toen er plots een luide knal in het paddenstoel veld klonk.

Xara Rende naar buiten om te zien wat dat was. Ze zag een grote rookwolk en toen ze dichterbij kwam vond ze een diepe kuil. “ dat heb ik hier nog nooit eerder gezien” zei ze. “Auw auw auw “ kwam er vanuit de kuil.

Xara kroop naar beneden om te kijken wie of wat haar hulp nodig had. Ze vond er een gevallen ster. “ ik ben Sterre en ik ben verdwaald.” “ hoe kom je hier?” Vroeg xara. “ “ normaal volg ik de andere Sterren maar het zag hier zo leuk uit dat ik dichterbij wilde kijken,voor ik het wist viel ik uit de hemel.” Elke ster uit de hemel krijgt een bijnaam door wat de ster doet, zo is er de felle ster, de noordster of de blauwe ster. “ ik ben de eigenwijze ster” vertelde de ster. De ster was zo eigenwijs dat hij was gevallen en de andere kwijt was, hoe kwam ze nu terug in de hemel? “Moet ik je helpen om terug boven bij de rest te komen?” Vroeg xara.

“ ik weet niet goed hoe mag het moet voor de zon opkomt of ik zit vast hier” xara ging naar de elfjes om te vragen of ze elvenstof mocht lenen. “ elvenstof werkt alleen op bewoners uit het bos en niet op sterren uit de hemel ” zeiden de elfjes.

Sterre werd heel verdrietig. “ ik zie mijn vriendjes nooit meer terug” zei ze.

Maar xara geeft niet op, “ We gaan proberen om op de hoogste berg te staan en dan springen we omhoog” eenmaal op de berg werd de ster heel bang “ ik heb hoogte vrees” zei ze. “ je bent een ster hoe kan dat nu?” Vroeg xara. “ in de lucht zie je niet hoe hoog je bent “ xara pakte de ster vast “ we springen samen in de lucht” een, twee,drie en ze springen omhoog “ we komen niet vergenoeg” zei de ster.

“ we hebben nog 2 uur voor de zon opkomt en ik heb nog 1 idee in het koninkrijk van koning robino staat een grote trampoline , als we hoog genoeg springen kom je weer bij je vrienden” samen klopte ze aan bij de koning die op zijn slippers de poort open Deed “ wat moet dat zo vroeg in de ochtend?” Vroeg de koning “ we hebben u hulp nodig , deze ster is gevallen en ze wil terug naar boven. Mogen wij de trampoline gebruiken om naar boven te springen ?” Vroeg xara

De koning was zo moe en snapte het niet , hij zei “ wel goed maar leg me eerst uit wat er gebeurd is” Sterre vertelde over dat ze eigenwijs was en het dorp van dichterbij wilde kijken , ze was gevallen en kon niet terug en de tijd dringt. De koning begon te lachen en zei “ nou goed dan”

Samen stonden ze op de trampoline en er begonnen te springen, steeds hoger en hoger. Totdat Sterre hoog genoeg was.” Bedankt voor alles” riep ze nog snel naar beneden. De koning en xara waren heel blij dat ze terug bij haar vriendjes was.

Sterre de eigenwijze Ster.

Verhaal 23 (door opa)

Xara en de regenboog.

Het is raar weer in sprookjesland,,soms regent het, en soms schijnt de zon. Ariebarie en xara staan buiten naar de lucht te kijken...kijk roept xara, daar is een regenboog... Daar gaan we heen roept ariebarie, want aan het einde staat een pot met goud...hahahah zegt xara, en jij gelooft die fabeltjes...ja echt wel zegt ariebarie, kom we gaan...en daar rennen de 2 vrienden..over het bospad..richting kellijetjes bos...STOP roept ariebarie..daar is het einde van de regenboog, maar ik zie geen pot met goud? Wat nu zegt xara? Op dat moment verdwijnt de regenboog..en verschijnt 100 meter verderop...daar heen roept ariebarie..en zo snel als hun kleine beentjes kunnen rennen gaan ze naar het einde van de regenboog..eenmaal daar is de regenboog weer 100 meter verder...stoppen roept xara. Ik wordt zo heel erg moe...ik heb een plan zegt ariebarie...we gaan niet rennen, maar heel stil wandelen, want dan schrikt de regenboog niet.. Xara en ariebarie lopen op hun teentjes,,heel stil..tot vlak bij het einde van de regenboog..maar wat staat daar? Een pony in alle kleuren van de regenboog... Nog steeds heel stil vraagt xara...wie ben jij? de pony schrikt een beetje en de regenboog verdwijnt weer...niet bang zijn zegt xara...wij zijn geen gemene snarfen, maar lieve oerieboeries...de pony blijft stil staan en zegt ..”hoi, ik ben Conny de regenboogpony” en ik maak regenbogen.. en meteen zegt ariebarie...waar is die pot met goud? Conny moet lachen..en zegt “jij gelooft dat? “ nu lachen ze alle 3.. Nee zegt Conny, die pot met goud bestaat niet,,ik ben de regenboog maker..en laat mijn regenboog alleen schijnen over lieve oerieboeries..en dus nooit over de snarfen.. Conny kijkt omhoog knippert met haar ogen, en daar is de regenboog weer... Onze vrienden kijken tot het donker word, zo mooi is de regenboog. Dan zeggen xara en ariebarie gedag van Conny . en weten nu waar de regenboog vandaan komt..

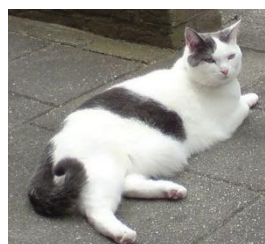

Conny de regenboogpony.

Verhaal 24 (door Christel)

Xara en Dokus, de kattenkwaad kat.

Het was een gewone doordeweekse dag. Xara had zin om een wandelingetje te maken. De zon scheen af en toe en soms vielen er af en toe wel druppeltjes regen naar beneden maar dat vond ze wel lekker. Het was niet koud. Xara liep naar het westepad want daar staat een enorme oude eik. Die is zo ontzettend groot en mooi. Ze stopte om die boom te bekijken. De zon was weer gaan schijnen en Xara ging lekker tegen de boom aanzitten. Woow die boom is echt groot als ik zo naar boven kijk, dacht ze. Zo zat ze zeker 5 minuten te genieten totdat ze heel zacht gemiauw hoorde. Wat was dat? en waar kwam dat vandaan? Toen hoorde ze het weer. Voorzichtig ging ze kijken. Het was een heel klein bang katje een kitten was het nog. Helemaal alleen. Voorzichtig kwam het katje naar Xara gekropen en krulde zich tegen Xara aan en viel in slaap. Xara nam het katje mee naar huis. Ze had besloten om het te houden en te verzorgen. Nu moet ze nog een naam hebben. Ja ik noem haar Dokus dacht xara. Dat vind ik een leuke naam. Snel had Xara een lekker warm mandje gemaakt. Dokus kroop er meteen in en viel weer in slaap. De dagen gingen voorbij en Dokus voelde ze steeds meer thuis. Hoe meer ze zich thuis voelde, hoe meer de kattenkwaad begon. Ze had ontdekt dat ze vlijm scherpe nagels had en met een paar sprongen, sprong ze zo de gordijnen in. En helemaal tot boven in. Xara was er niet blij mee en wilde Dokus pakken. Snel sprong Dokus boven op de kast. Xara liep nu weer richting de kast. Dokus....kom eraf! Maar Dokus had geen zin om te luisteren. Zij vind het spel, 'Pak me dan, als je kan', leuker. En net als Xara haar wilde pakken, sprong Dokus op het aanrecht. Oh Dokus toch, wat is er nou? Maar Dokus had andere plannen, ze had zelfs de gekke 5 minuten. Ze rende als een gek door heel de kamer heen en sprong overal op. En miauwde heel hard. Toen gebeurde het opeens, Xara zag het gebeuren. Ze sprong bovenop de vensterbank en daar stonden allemaal baby paddestoel plantjes, die ze goed verzorgde zodat de paddestoelen goed groeide om later paddestoelpasteitjes van te maken. Alle potjes met de plantjes vielen met een klap op de grond kapot. Wat nu? Ze zou daar pasteitjes van maken voor het grote straat feest. Xara was echt een beetje in paniek en dat merkte Dokus, zij was toch ook wel een beetje geschokken van de herrie. En kroop snel weg onder het bed. Xara pakte haar jas want het was nu wel harder gaan regenen. Snel liep ze naar Ariebarie en vertelde wat er gebeurt was. Ariebarie moest we hard lachen, ja katten houden van kattenkwaad zei hij. Weet je, dan gaan we naar het paddetoel veld en halen we daar de jonge paddestoelplantjes en ik heb nog wel een aantal lege potjes. Xara en Ariebarie liepen naar de schuur van zijn huisje. Laat de paddestoel plantjes maar hier. Ik verzorg ze wel want dan kan die gekke Dokus van jou ze niet weer omstoten. Xara was best moe geworden en ging naar huis. Toen Xara thuis kwam sprong Dokus meteen in haar armen en begon te spinnen. Dokus had wel door dat ze ondeugend is geweest.....Dokus, Dokus toch.

Dokus.

Verhaal 25 (Door opa)

Xara en Ren.

Het hele oerieboerie dorp is in rep en roer.

Ze hebben net bericht gehad dat Ren de Mexicen-boerie vandaag op bezoek komt, helemaal uit mexicana land, ver over zee. Papa en mama draak zijn al een paar dagen geleden vertrokken om Ren op te halen. En zouden vandaag terug komen.....maar wie komt er aanvliegen? Dat is mama draak alleen ..xara roept ..wat is er aan de hand? Mama draak land bovenop xara's huisje...en puft, Terwijl er rook uit haar neus komt.. en zegt...: ik heb slecht nieuws. Papa draak heeft Ren boven de oceaan verloren...hoe kan dat nu weer roepen de oerieboeries...nou zegt mama draak, Ren zat op de rug van papa draak en vroeg of hij ook onderste boven kon vliegen, papa draak deed dit en floep, daar viel Ren naar beneden...en nu? zegt xara...we zijn met ons alle aan het zoeken. Zegt mama draak, alle draken, ook die uit mexicana land..

Die avond is heel het oerieboerie dorp gespannen en zenuwachtig, en duimen ze dat alles goed komt...die nacht slapen xara en ariebarie niet...

Heel vroeg smorgens, het schemert nog, xara zit langs de mieranja rivier, ze kan niet slapen, en zit met haar beentjes in het water te denken..."ik hoop dat Ren snel hier is, want ik ben zo bezorgt"....maar na een paar uurtjes, hoort ze geplons in de verte, wie komt daar aangezwommen?

Het is Ren...xara roept keihard...REN REN REN...en wuift met haar armen..

En schreeuwt...REN we waren heel bezorgt, het hele dorp...waarom? zegt Ren..ik had zin om te zwemmen..doe dat zo vaak. En een halve oceaan zwemmen is niks moeilijks voor mij..Ren en Xara geven elkaar een dikke knuf, en lopen naar het oerieboerie dorp..waar iedereen al wakker is. De hele dag verteld Ren zijn avonturen welke hij meegemaakt heeft in Mexicana land..maar dat is een ander verhaal.

Ren de Mexicen-boerie.

Verhaal 26 (door Yva)

Leren vliegen.

Prinses Millie werd op een ochtend wakker met een hele gekke droom. Ze had namelijk gedroomd dat ze kon vliegen! En nu ze wakker was, wou ze graag dat ze in het echt kon vliegen. Maar dat kan ze helemaal niet. Ze heeft geen vleugeltjes. Tijdens het ontbijt vertelt ze haar droom tegen Prins Samuel. 'Maar hee, zegt Samuel, denk jij dat de baby draak al kan vliegen?' 'Draken hebben wel vleugels, maar we hebben baby draak nog nooit over ons kasteel voorbij zien komen.' Dat is zo, zegt prinses Millie. 'Zullen we samen eens naar drakenland gaan om te kijken hoe het met baby draak gaat?' Oke! En ze gingen samen op pad. De prins en de prinses zaten op hun mooie, witte paarden en reden helemaal naar het drakenland. Om daar te komen moesten ze door het verboden ravijn heen. Het was een hele gevaarlijke, lange tocht. De paarden vonden het heel moeilijk om door de ravijn te wandelen. De pootjes van de paarden schoven steeds een beetje weg tijdens het zetten van een stap omdat de ravijn heel hobbelig is. Het is een verboden ravijn

omdat het zo gevaarlijk is om daar doorheen te gaan. Doordat de paarden het zo moeilijk vonden, gingen ze maar heeeel langzaam. Maar het was ze toch gelukt! Na een hele lange tijd kwamen Prins Samuel en Prinses Millie eindelijk aan bij Drakenland. De paarden mochten in een mooi drakennest gaan liggen om uit te rusten, ze kregen drakenmelk en drakenkoekjes. Millie en Samuel kregen ook drakenmelk en koekjes, maar dat kwam doordat Samuel vrolijk riep:

I want that tooooo! toen hij zag dat de paarden koekjes kregen. Mama draak wees met een glimlach naar het baby nestje, Millie en Samuel mochten komen kijken naar baby draak. Baby draak werd net wakker op het moment dat de prins en prinses daar stonden te kijken. De baby draaide zich om met een gaap, opende haar oogjes en toen ze zag dat Millie en Samuel er waren was ze ineens klaarwakker! 'Hee, dat is leuk!' zij ze. 'Ik heb vriendjes om mee te spelen!' Mille en Samuel vonden het grappig om baby draak wakker te zien worden en ze lachten alle drie. Toen vertelde millie over haar droom dat ze kon vliegen en vroeg ze: baby draak, kan jij al vliegen? 'Nee' zei het draakje. 'Ik durf niet zo goed te oefenen, ik vind het heel spannend om te leren vliegen'... 'Oh' zei Millie. Maar vliegen lijkt me juist zo ontzettend gaaf!' 'Echtwaar?' vroeg babydraak. 'Jazeker! Dan voel je de wind in je haren en kan je overal naartoe en heeeel ver kijken!' Nu werd babydraakje wel een beetje nieuwsgierig. Misschien is vliegen helemaal niet zo spannend als dat ze denkt. 'Willen jullie meehelpen wanneer ik oefen om te vliegen?' Ja, gaaf! Zei Prins Samuel meteen. Millie, Samuel en babydraak gingen samen naar het topje van een berg. Babydraakje spreidde haar vleugeltjes uit. Ze keek naar beneden en stond helemaal klaar om te springen. Maar ze bleef staan. Ze durfde niet. Het was te hoog. Het was te eng!

‘Weet je wat’ Zei millie, we gaan terug naar beneden, op een grasveld oefenen, we hoeven niet meteen zo hoog te beginnen’. Dat is een beter idee. Op het grasveld flapperde babydraak een paar keer met haar vleugeltjes. Maar ze durfde nog steeds niet heel goed. ‘Je kan het, draakje!’ Zeiden Samuel en Millie. ‘We geloven in jou!’ En op dat moment kwamen de pootjes van babydraak een klein stukje van de grond af! Ze bleef flapperen en flapperen met haar vleugeltjes. En zo trots als ze was keek ze blij naar de prins en de prinses die steeds kleiner werden omdat het draakje steeds hoger vloog! Ohhhhh, riep babydraak, ik kan VLIEGEN!! Toen vloog ze terug naar beneden en stopte ze vlak voor Millie en Samuel. ‘Kom, klim op mijn rug! Hou jezelf goed vast!’ Zonder twijfel klommen Millie en Samuel op de rug van babydraak en vlogen ze heel hoog. Ze maakten bochtjes in de lucht en ze gingen van links naar rechts. Ze hadden zoveel plezier! Prinses Millie dacht aan haar droom, dit is precies zo! Babydraakje heeft haar droom waargemaakt. En toen ineens kwamen papadraak en mamadraak langs babydraakje vliegen, voor het allereerst vlogen ze samen als een lieve drakenfamilie. En Prins Samuel en Prinses Millie, die genoten daar heel erg van!

Baby draak

Verhaal 27 (door opa)

Ariebarie en de race-auto.

Het is nog erg vroeg in het oerieboeriedorp, plots wordt iedereen wakker gemaakt: VROEMM VROEMM knetter knetter klinkt het in de verte...Xara schiet ook wakker.."wat een kabaal" zegt xara..wat is dat ?,,,een grote stofwolk en veel kabaal... Het harde geluid komt steeds dichterbij...krijg nu de paddestoele tenen zegt xara, het is ariebarie, in een klein speelgoed autootje, van nog geen 20cm lang...Hee xara roept ariebarie, kijk eens wat ik gevonden heb..en kinder-speelgoed auto op batterijen...en waar komt dat kabaal vandaan zegt xara...ow zegt ariebarie, dat maak ik zelf...ahhahha door keihard." VROEMM VROEMM knetter knetter, te roepen....daar moeten ze beide wel om lachen...tot ariebarie zegt..heb jij misschien een stroom lader voor de batterijen? Wat? Zegt xara, we hebben in heel sproojesland geen elektrische stroom...maar wacht eens even..misschien heeft koning Robinio zoiets...hoeveel stroom heb je nu nog? Nog een half uurtje zegt ariebarie...dat is genoeg tot voorbij het silicaanen doolhof..maar dan moeten we nu gaan, de snarfen slapen nog...xara stapt in de race-auto en ariebarie start de motor. En daar gaan onze 2 vrienden, terwijl ariebarie "VROEMM VROEMM knetter knetter" roept. Ariebarie gaat keihard door de bocht bij de wegwijsbitjes..op 2 wielen...RUSTIG roept xara..dadelijk vliegen we nog omhoog...maar ariebarie kan heel goed race-auto rijden,,en links,rechts,recht, links en het doolhof is al voorbij... Koning Robinio, staat al buiten voor zijn kasteel te lachen, omdat hij het "VROEMM VROEMM knetter knetter geluid al lang gehoord had, en zegt" Ik denk dat ik weet wat jullie zoeken...misschien een lader voor de batterijen? JAAA roepen Xara en ariebarie tegelijk, heeft u zoiets? Natuurlijk zegt koning Robinio, electro=mijn hobby, want in de grote mensen wereld draait alles om electro, kom ,,zet de race-auto hier neer, dan pak ik een lader... Ariebarie snapt er niks van? Wat is electro? Wat is stroom? Vraagt hij aan robinio... En koning robinio vertelt: " kijk daar op het dak van mijn kasteel...daar staat een windmolen, de draait door de wind...in de molen zit een generator, welke stroom maakt..en die stroom gaat naar een adapter, en die geeft stroom aan je race-auto... Ariebarie knikt van ja...maar snapt er niks van...en denkt : " wat is koning robinio slim".. en terwijl onze vrienden een paddelstoel-pizza eten is de race-auto opgeladen...en rijden ze VROEMM VROEMM knetter knetter terug naar het oerieboeriedorp....

Ariebarie en de raceauto.

Verhaal 28 (door yva)

Het verhaal waar yvanna en robinio verlief worden....op het trip trap trein perron.

Op een vroege ochtend werd Yvana de witte fee van het Zuiden wakker door het geluid van de regen. Vele regendruppeltjes tikten tegen het raam. Tik, tak, klik, klak. Het regende en het regende. Yvana bedacht wat ze graag zou willen doen die dag. Ze kon niet met de konijntjes spelen in de regen, ze kon ook de bloemetjes niet verzorgen in haar tuin. Maar wat dan? En toen bedacht ze dat ze graag wilde weten of er verder in het Zuiden ook zoveel regen zou zijn. Ze zou met de trein helemaal, veel verder naar het Zuiden gaan. Ze zou kijken wat daar allemaal te zien was! En zo ging Yvana de fee met haar toverstokje richting het trip trap trein perron. Op de trein wachten. Ze toverde een 'Aartje aartje treinkaartje' en ging onder een boom schuilen tegen de regen. Na een klein poosje wachten kwam de trein er al aan. De fee stapte in en zocht waar ze wilde zitten. Toen ze door de gang van de trein liep vielen haar ogen op een hele knappe koning. Ze herkende hem eerst niet, helemaal verblind door hoe knap de koning was. Toen ze dichterbij hem kwam ging ze tegenover hem zitten. Het was Koning Robinio! Wat doet hij in de trein?! Koning Robinio keek naar de witte fee en hij dacht precies hetzelfde. De fee en de koning kennen elkaar al heel lang van sprookjesland, maar vanaf nu zien ze elkaar op een andere manier. Yvana de fee krijgt vlindertjes in haar buik en ze kan niet meer stoppen met glimlachen. Koning Robinio weet niet goed meer hoe hij moet praten, alsof er verliefdheids vlindertjes in zijn keel zitten! Hij weet niet eens meer hoe hij 'hallo' moet zeggen! Yvana vindt dat heel grappig, dus ze begint zelf met praten. 'Waar gaat jouw reis naartoe? Vraagt ze. 'Ehm, ik.. ik.. ik ga naar het zuiden toe. De koning stottert een beetje. Hij vindt het ineens heel spannend om met de witte fee te praten. 'Wat ga je in het zuiden doen? Vraagt Yvana. "Ik.. ik.. ehm.. ik hoop dat ik daar batterijen gevonden krijg, voor Ariebarie.. voor zijn raceauto. En jij, waar ga jij naartoe?' vraagt de koning. "Ik ga naar het zuiden om te kijken of daar de zon schijnt! Maar volgens mij hoeft ik niet verder te zoeken, de zon schijnt wanneer ik naar jou kijk, ik ga met je mee." De koning weet niet meer wat hij moet zeggen, hij vindt het zo leuk dat de fee met hem mee gaat! Samen liepen Yvana en Robinio de hele dag door de dorpen in het zuiden. Ze lachen veel en ze praten veel. Ze hebben zelfs elkaar handjes vast tijdens het lopen! Toen het weer donker begon te worden was het tijd om terug naar huis te gaan. Samen gingen ze met de trein terug naar het trip trap trein perron. Toen ze op het perron stonden en de trein achter hun vertrok, gaven ze elkaar een kusje! In de regen, wat het regende wel de heeeeele dag. Koning Robinio ging terug naar zijn kasteel. En Yvana de fee ging terug naar haar kasteel. Ze kwam onderweg Bentie pentie tegen. "Waffhaha, Wafhaha!" Dat hondje is altijd vrolijk. Zelfs wanneer het regent. 's Avonds laat terug in het kasteel kon de witte fee alleen nog maar aan Koning Robinio denken. Zou hij ook aan haar denken? Zou ze hem snel weer zien?

het trip trap trein perron.

Verliefdes Vlindertjes.

Een waar gebeurd verhaal.

Verhaal 29 (door Yva)

Het donkere sprookjesland.

Op een dag was Svetlaan, de gemene heks, een papje aan het brouwen in haar grote heksenpan. Ze maakte een papje van stokjes, roze bloemetjes en pittige kruiden. Dat papje maakt ze wel vaker, ze gebruikt hem om 's avonds in bed een leeslampje te hebben wanneer het al heel donker is overal. Het is namelijk een heel speciaal papje die licht geeft wanneer je de juiste ingrediënten gebruikt: 3 stokjes van het donkere bos, 3 roze bloemetjes, en pittige kruiden die ze altijd steelt van de bakker in oerieboerie dorp. Altijd gaat het heel goed en kan ze 's avonds fijn lezen bij haar lampen-papje. Maar deze keer ging er iets mis! Ze gebruikte alles zoals het moest: 3 stokjes, 3 roze bloemetjes.. maar ojee, in plaats van pittige kruiden heeft de heks per ongeluk een potje suiker gebruikt!

Tegelijk in oerieboeriedorp: De bakker heeft de hele nacht lekker zoet brood en zoete taartjes gebakken. Dat vinden de oerieboeries erg lekker om 's morgens te eten. Dan komen ze allemaal samen naar de bakker toe en krijgen ze 1 voor 1 een lekker vers gebakken stukje. Xara neemt een hap en ze tuft het snel uit. 'Ew!!' Dit is niet lekker! Ariebarie begrijpt haar niet. Het eten van de oerieboerie bakker is elke ochtend erg lekker. Dus hij neemt een grote hap uit zijn taartje. Hij proeft geen lekker zoete suiker... het is pittig! Het is heeeel pittig! 'Ew ew'! En alle oerieboeries tuffen het eten uit en rennen naar de waterval om het prikkel gevoel van hun tongetjes af te krijgen. Ze drinken bijna de hele waterval leeg. De oerieboerie bakker snapt er niks van. "Ik had toch echt suiker gebruikt in plaats van pittige kruiden?" Hij loopt naar zijn keuken en kijkt alle potjes na. Hij heeft per ongeluk pittige kruiden in de taartjes gedaan. En de suiker is kwijt! Waar zou de suiker zijn?...

Terug bij Svetlaan de gemene heks: Op het moment dat de heks de suiker in haar pannetje deed, kwam er een donkere rookwolk uit de pan. En ze riep: "Wiee waa wien, ik kan alles zien!". Ze wist toen nog niet dat ze het verkeerde potje had gebruikt. De heks begreep niet wat er mis was gegaan en waar de rookwolk vandaan kwam, dus ze ging lezen wat er op het potje stond. Alleen was de donkere rookwolk zo groot geworden, en zo donker geworden, dat de heks het hele potje niet meer kon zien! Ze kon zelfs het hele pannetje nergens meer zien! En waar stond haar huisje ook alweer? Het is overal zo donker geworden... Daar ging iets goed mis.

De donkere rookwolk werd groter en groter en hing al gauw boven heel sprookjesland. Drakenland werd donker, het paddenstoelen veld werd donker, en ook oerieboerie dorp werd helemaal donker. "Wat zou er aan de hand zijn?" Vraagt ariebarie. "Ik weet het niet..." zegt xara. Op dat moment komen alle Gnoompjes aanvliegen. Gnoompjes geven licht en daardoor kunnen alle oerieboeries elkaar weer zien. Alle gnoompjes vliegen dichtbij de oerieboeries bij de grote waterval. Ze denken allemaal na. Waarom zou het

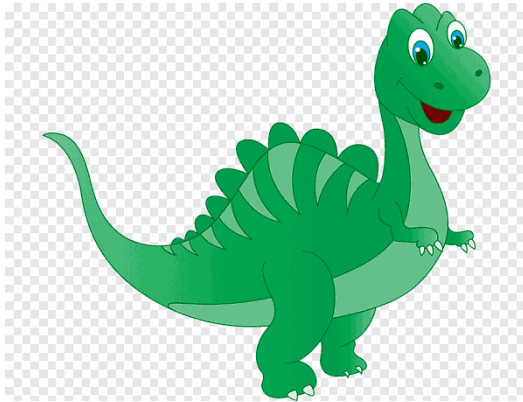
ineens overal donker zijn? ... Ondertussen komen de snarfen dichterbij. Ze komen op het licht van de gnoompjes af. Ook waar de snarfen wonen is het namelijk helemaal donker geworden. De oerieboeries worden een beetje bang, maar Xara en Ariebarie zijn blij om hun vriendinnetje Sniffel weer te zien! Sniffel, Xara en Arie geven elkaar een dikke knuffel. Nu alle andere oerieboeries dat zien, vinden ze de snarfen niet zo spannend meer. "Hallo" zegt een snarf. "Ik weet wat er aan de hand is". "Wat dan? Vraagt de oerieboerie burgemeester. De snarf spreekt: Het is overal donker door Svetlaan de gemene heks. Ze maakt steeds toverpapjes om een nachtlampje te maken. Ik denk dat er iets fout ging. Maar we kunnen niet bij haar gaan kijken, zegt de snarf. "wat het is te donker" We hebben gnoompjes nodig om mee te gaan." Lumie de gnoom begrijpt het. "Is goed, we gaan met jullie mee" zegt hij. Dan gaan we samen kijken waarom de heks alles donker heeft gemaakt. "Maar wacht!" riep ariebarie. "Als de gnoompjes weggaan, zitten wij in het donker..." "We gaan allemaal mee" besluit de burgemeester boerie. En zo vertrekken alle snarfen, gnoompjes en oerieboeries samen naar svetlaan de gemene heks. Er zijn genoeg gnoompjes om iedereen licht te geven onderweg. En Lumie, die vliegt voorop. Eenmaal bij de heks aangekomen vraagt Lumie: Waarom is het overal donker? 'Dat komt doordat ik pittige kruiden nodig had, maar ik heb denk ik een verkeerd potje in mijn pap gegooit..." zegt de heks. "Ahaaaaa, zegt de oerieboerie bakker! Nu weet ik wat er is gebeurd met mijn lekkere taartjes vanmorgen. Ik was de suiker kwijt en toen werden alle taartjes pittig. Heb jij mijn suikerpotje gestolen, gemene heks?" De heks wou het niet toegeven, maar alle oerieboeries, snarfen en gnoompjes keken haar aan. 'Ja...' zei ze uiteindelijk. 'Ik haal vaak een potje pittige kruiden uit de oerieboerie keuken, maar ik heb deze keer denk ik een verkeerd potje meegenomen. Een potje suiker!" "Wat gaan we nu doen? Vraagt sniffel, het lieve snarfen meisje. 'Ik wil niet dat het altijd zo donker blijft!" En daar weet de boerie bakker wel iets op. Hij heeft een potje pittige kruiden in zijn zak en hij giet hem in het pannetje van de gemene heks. Op het moment dat de kruiden in het pannetje komen, komt er ineens een mooie, witte wolk! Heel eventjes maar. Opeens is de witte wolk verdwenen en is het overal weer licht! Alle oerieboeries en snarfen zijn blij. Ook de gnoompjes vliegen vrolijk in het rond! En de gemene heks? Die belooft dat ze noooit meer kruiden potjes uit de oerieboerie keuken zal stelen. De gnoompjes willen haar graag helpen en gaan voortaan 's avonds rond het huisje van de heks vliegen. Zo heeft de heks toch lampjes wanneer het donker is, zonder dat er iets mis kan gaan! Iedereen is blij.

Svetlaan de gemene heks.

Verhaal 30 (Door opa)

De lieve Speelgoed dino.

Xara en ariebarie zitten gezellig aan de keukentafel in het padestoelenhuisje van xara, en spelen een spelletje...paddestoelen kwartet..en draaien om beurten een plaatje om...JAAA roept xara, ik heb weer 2 dezelfde...op dat moment word er aan de deur gebelt...het is de oerieboerie express postbode...hij heeft een pakketje voor xara...dat is leuk zegt xara,,en legt het pakje op de keukentafel...ariebarie en xara, gaan het uitpakken...wat is dit? roept xara..een bouwdoos van een dinosaurus? Die heb ik nooi besteld zegt ze tegen ariebarie...kijk op de afzender...zegt arie...

Maar op het etiket staat : veel plakken , veel lijmen, dan nog even en ik kom tot leven"... xara en ariebarie kijken elkaar vragend aan? Wat een raar verhaal...maar ze openen de doos en beginnen de Speelgoed dinosaurus in elkaar te zetten...er zijn wel 100 onderdelen,,xara pakt een grote pot paddestoelenlijm..en begint de dino te lijmen...de hele middag zijn ze bezig met plakken...tot het laatste onderdeelje... de dino is klaar en staat op de keukentafel.

Hahahah zegt ariebarie, wat een stom plastic ding..

Op dat moment schrikken xara en ariebarie....de dino begint te bewegen,,eerst schudden met zijn pootjes, dan zijn korte armpjes, en dan zijn hoofd.....GROM GROM GROOS...zegt de dino...ik ben uit de DOOS... xara en ariebarie springen op..."wat is dit roept xara", een beetje bang.

NIET BANG ZIJN..roept de dino. Ik ben een lieve dino..en hou van spelletjes.

Die middag spelen ariebarie, xara en de live dino samen veel spelletjes...

En waar slaapt de dino? In de keukenlade van xara.

Verhaal 31 (door Kamille)

RobotHondje.

Er was eens een dag en er was een hele hoge toren, met een gouden hondenpootje bovenin. En alle Paw Patrol puppies zaten binnen in de toren. Paw Patrol pups zijn heel lief en ze helpen iedereen die in de problemen zit. En de Paw patrols zijn heel kleurrijk. Elke pup heeft een eigen kleur en een eigen naam. Er was ook een robot-hondje en RobotHondje ging de PawPatroller sturen. Dat is de auto van de pups. De pawpatroller heeft ook een gouden hondenpootje. RobotHondje reed helemaal naar oerieboerie dorp toe, naar Xara. Toen zagen alle kleurrijke Paw Patrol pups Xara's paddestoelenhuisje. Toen zag Xara een hele grote PawPatroller auto. Omdat Xara heel klein is, leek de PawPatroller heel groot. En toen ging RobotHondje de PawPatroller in het midden openmaken en toen kwamen alle kleurrijke Paw patrol pups uit de PawPatroller! Ze gingen fijn wandelen met Xara. En Xara weet niet wat een RobotHondje is. De blauwe puppy, Chase, vertelde tegen Xara wat een RobotHondje is: Dat is RoboDog, dat is een heel goed hondje. RobotHondjes zijn niet zo zacht als wij, maar wel heel slim! Xara vraagt: waarom zijn jullie in sprookjesland? Zuma, de oranje Paw Patrol pup, verteld tegen Xara waarom ze in sprookjesland zijn: "Om jouw te zien, xara! Omdat wij niet wisten hoe jij eruit zag!" De pups vinden het heel leuk om te zien hoe oerieboeries eruit zien. Toen gingen Xara en de puppies allemaal terug naar Xaras paddestoel om daar in te kijken. Maar de pups passen niet allemaal tegelijk want de paddestoel is erg klein. Dus ze gingen omstebeurt in het paddestoelen huisje van Xara kijken. En daar waren heel veel bankjes in het huisje! 1 in de woonkamer, 2 bij het bed en 1 in de keuken van haar paddestoelen huisje. Rocky, de groene pup, verteld tegen Xara: We hadden nog nooit gezien hoe klein oerieboeries eruit zien, maar we hebben wel al jullie verhalen gelezen in het grote boek. Dus waren we heel nieuwsgierig.' Skye, de roze pup, zegt: dankjewel xara, byebye!! Dahaaag! Alle paw patrol pups zeggen tegelijk: Daaag. The end of the story.

RobotHondje.

Verhaal 32 (Door opa)

Kellietje de Bosnimf en de waterfontein.

Het is een erg warme dag in het sprookjesland. Xara , alle oerieboeries, Kellietje en Sniffel zijn in de Mieranja rivier aan het spelen, splash, splas, plons..en elkaar nat spetteren..."Dit is leuk" roept Xara. Terwijl ze Sniffel nat spettert... ariebarie springt met een grote plons van het bruggetje af..terwijl hij "Bommetje" roept..iedereen is blij en gelukkig.

Zal ik jullie leren duiken roept ariebarie..JAAA roepen ze allemaal in koor, "dan zal ik het even voordoen" zegt ariebarie,hij gaat op de brug staan, steekt zijn armen in de lucht, en duikt met een boog de rivier in,,"nu jij Xara" roept ariebarie..en xara steekt haar armen omhoog, en duikt ook de rivier in..."dat was een mooie duik" roept ariebarie.. een voor een duiken de oerieboeries en sniffel in de rivier.. "nu jij" roept ariebarie tegen kellietje.."ik durf niet" zegt kellietje..."dat is te moeilijk voor mij en ik ben een beetje bang"... "ik kom wel helpen" zegt ariebarie, en hij pakt de hand van kellietje vast, en zegt "we tellen tot 3, en dan duiken we samen...1, 2, 3..."en daar duiken ze samen in de rivier..met een grote boog...plons..ariebarie komt meteen boven zwemmen, maar waar is kellietje? "daar zwemt ze" roept xara. Daar onder water.."ik wist niet dat bosnimfen onder water kunnen zwemmen? Kellietje komt boven water en roept " ik kan niet goed duiken, maar ik ken een ander truukje...zal ik dat eens voordoen? Kellietje duikt weer onder water en begint met haar vleugeltjes te klapperen,,heel hard..het water begint te bewegen, steeds harder, totdat er en heel grote fontein ontstaat in de rivier...steeds groter en hoger..alle oerieboeries staan verbaasd te kijken naar de mooie fontein.."wat is dat mooi" zegt xara..na een paar minuten komt kellietje weer boven water,,en krijgt een groot applaus.. Zo zie je maar weer, iedereen kent wel een eigen truukje..

Dus elke keer dat je ergens een mooie fontein ziet...die zou zomaar door Kellietje de bosnimf gemaakt kunnen zijn.

Verhaal 33 (door opa)

Svetlaan en de gevangen snarfen.

Het is een donkere middag in sprookjesland.

In de verboden ravijn lopen een heleboel snarfen...die zoals altijd weer een gemeen plannetje aan het doen zijn. Ze zijn alle wegwijsbordjes aan het omdraaien...zodat iedereen verdwaalt in het verboden ravijn...en wat hebben ze en lol.." nu verdwaalt iedereen " roepen ze in koor...

De snarfen zijn al halverwege het ravijn...en alle bordjes wijzen ergens anders heen...maar snarfen zijn best wel dom, want nu kunnen ze zelf de weg terug niet vinden..." daarheen" roept de ene snarf..."nee daarheen" roept de andere...plots zien ze in de verte een lichtje, "kom daarheen" roepen ze allemaal..en daar gaan ze..zo snel als dat hun korte beentjes kunnen lopen..maar wat de snarfen niet weten is dat svetlaan zin heeft in snarfenpap...en al een paar dagen geleden een val heeft gemaakt..een special snarfen val..waar wel 100 snarfen in passen..

De snarfen rennen in de richting van het licht..in de diepe ravijn..plots valt er een groot vangnet op de snarfen..en zitten ze in de val...en verschijnt svetlaan..."Hi Hi gniffel gniffel hap hap" zegt ze..."ik heb zin in snarfenpap..." en ze begin de snarfen een voor een in een grote zak te stoppen...de snarfen kunnen niks doen...

Sniffel moest ook mee met de snarfen, ze wou helemaal niet mee komen, maar het moest, want ze vind de snarfen streken helemaal niet leuk..daarom liep ze helemaal achteraan..en zag ze vanuit de verte dat alle andere snarfen gevangen werden...vlug verstoep ze zich achter een rots.."svetlaan heeft mij niet gezien" denkt ze ...maar wat nu? Hoe bevrijdt ik de snarfen?

Ondertussen heeft Svetlaan alle snarfen gevangen in de zak, behalve Sniffel. En loopt svetlaan richting het ijspaleis..om de snarfen te pletten..en in de pap te doen...

Sniffel raakt een beetje in paniek.."ik moet iets verzinnen" dan weet sniffel ineens een plannetje..ze pakt uit haar handtas een spiegeltje...deze houdt ze tegen de zon, zodat de zonnestrallen weerkaatsten in het spiegeltje,,dan richt ze het spiegeltje in de richting van drakenland...

Ondertussen spelen Papadraak en mamadraak met babydraak, totdat mamadraak een licht zit in de lucht.." wat is dat voor raar licht ? " zegt ze..."ik ga even kijken" zegt papadraak, en met grote slagen van zijn vleugels vliegt hij omhoog..hoger en hoger in de richting van het licht..."papadraak help ons" hoort hij. En papadraak land vlakbij sniffel...waarop sniffel uitlegt wat er gebeurt is..."puf puf" zegt papadraak terwijl er rook uit zijn neus komt..."ik vind jullie snarfen helemaal niet leuk,maar om van jullie snarfenpap te maken, vind ik ook niet leuk"..en met een paar grote slagen vliegt papadraak in de richting van svetlaan..

Svetlaan is al bijna bij haar ijspaleis...en verteld hardop hoe ze de snarfen gaat klaarmaken voor de pap....alle snarfen in de zak zijn bang..en zeggen niks., svetlaan is bijna bij de deur van het ijspaleis..plots schrikt ze...er land een giga-grote draak,,vlak voor haar neus..."eet mij niet op" roept svetlaan..."ik heb niks gedaan"...en wat zit er in die zak? " zegt papadraak..."uhm...paddestoelen?" liegt svetlaan..." maak open die zak" zegt papadraak....svetlaan opent de zak, en daar komen alle snarfen uit de zak...en rennen allemaal onder de vleugels van papadraak.."weet jij waar ik zin in heb? " vraagt papadraak aan svetlaan..."ik heb zin in gemene heksenpap" ..svetlaan schrikt..laat de zak los en rent haar ijspaleis binnen....doet de deur stevig dicht en denkt " nooit meer snarfenpap"..

Papadraak moet lachen en zegt " kom snarfen, kruip op mijn rug, goed vasthouden, dan breng ik jullie terug naar jullie dorpje...maar 1 ding..morgen moeten jullie wel alle wegwijsbordjes weer terug zetten..". alle snarfen knikken van JA...

Maar of de wegwijsbordjes ooit weer terug gezet zijn? Want het blijven gemene snarfen.

Svetlaan de gemene heks.

Verhaal 34 (door Kamille)

De Miranja rivier.

Xara was bij een hele grote rivier. Toen vond Xara een peertje, die was uit de boom gevallen. Xara gooide het peertje in de grote Miranja rivier. En op dat moment kwam er een piranha! Toen ging de piranha het peertje eten, dat vond hij lekker. De piranha zei toen 'Dankje Xara! Geef mij meer peertjes!' En Xara pakte wel 10 peertjes en gooide ze in de miranja rivier. Toen aten 10 piranhas al de peertjes op. Xara kon geen peertjes meer vinden en toen ging Xara in plaats van peertjes, stenen in de rivier gooien. Alle baby piranhas gingen op de stenen slapen. Toen zeiden alle mama piranhas: ga de steentjes maar naar de huisjes brengen. Toen zeiden de baby piranhas: "oke'. Ze gingen met de steentjes vissen huisjes bouwen. Daarna ging Xara naar oerieboerie dorp lopen om met de kindje boeries te spelen. The End!

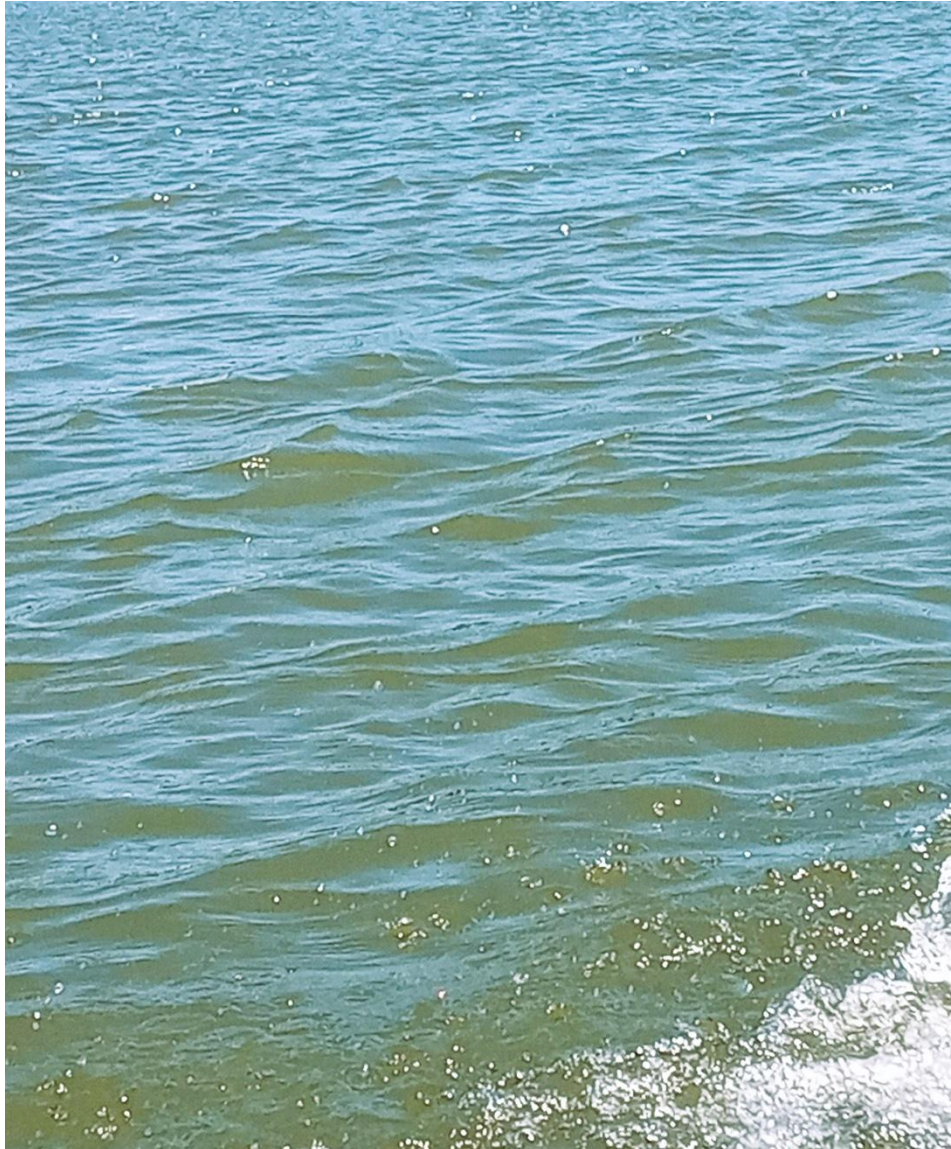
Piranha in de Miranja rivier.

Verhaal 35 (door Y)

Gnoompjes dansen op het water.

Vandaag is het lekker zonnig maar niet te warm. Het is heel fijn buiten. De gnoompjes vinden dit weer heel fijn omdat het niet zo hard waait. Op zulke dagen vliegen de gnoompjes heel graag naar het water. Als het wel hard waait, dan kunnen de gnoompjes niet zo goed vliegen door de wind. Maar vandaag kunnen ze dat dus wel! "Ik eerst, ik eerst!" roept gnoompje Charlotte blij. En ze springt met haar twee voetjes op een golfje in het water. Haar voetjes worden wel een beetje nat, maar ze blijft vlak boven het water vliegen en springt zo weer verder naar een andere golf. "Nu ik!" Roept haar vriendinnetje Sofia. Ook zij springt vrolijk van het ene golfje op het andere golfje en maakt alleen haar voetjes nat. Op dat moment komt Lumie eraan. Hij komt net iets te snel aanvliegen en is veel te laat met remmen. Met een grote plons komt hij helemaal in de golf terecht. Hij kan met moeite net zijn hoofdje boven het water houden. Charlotte en Sofia vinden het heel grappig. Het is echt iets voor Lumie om te snel op het water af te vliegen. Toch gaan ze hem helpen. Charlotte pakt Lumie bij zijn rechter schouder en Sofia pakt Lumie beet bij zijn linker schouder. Dan vliegen ze tegelijk omhoog en kan Lumie in de lucht zijn vleugeltjes droog fladderen. Nu Lumie weer droog is, lachen ze alle drie. Ineens komen alle andere gnoompjes ook meespelen op het water. Charlotte, Sofia en Lumie kijken hoe alle gnoompjes heel voorzichtig over de golfjes springen. Ze maken allemaal alleen hun voetjes nat en fladderen met alle vleugeltjes. Het ziet er zo mooi uit. Allemaal glinster lampjes, zomaar over het water. 'Het lijkt wel een sprookje om te zien' zegt Sofia dan. 'Ja! Zegt Charlotte, en wij zitten in het sprookje!' Zo, nu is het mijn beurt, zegt Lumie. Hij pakt Charlotte en Sofia bij de hand en trekt ze mee over alle golfjes. Samen springen ze, over de ene golf, zomaar naar de andere en nog verder en nog verder. Ze hebben zoveel plezier! Opeens komt er een bootje aanvaren. In dat bootje zitten 2 gemene snarfen. De snarfen proberen alle gnoompjes nat te spetteren met water. De snarfjes weten heel goed dat gnoompjes niet kunnen vliegen met natte vleugels. Zo gemeen zijn ze! Gelukkig zijn de gnoompjes op dit moment met veel meer dan dat de snarfen zijn. 2 snarfen kunnen niet winnen tegenover zoveel lieve gnoompjes, maar dan moeten de gnoompjes wel iets doen om de snarfen te laten stoppen. Lumie bedenkt een plannetje. 'Ik weet iets, we gaan allemaal tegelijk tussen de 2 snarfen in vliegen. Dan proberen ze ons nat te spetteren, maar spetteren ze per ongeluk elkaar nat!' Dat is een goed idee en alle gnoompjes werken samen. Ze gaan allemaal heel dicht bij elkaar vliegen, en gaan tussen de snarfen in vliegen, en vliegen daarna weer verder. Op dat moment proberen te snarfen inderdaad de gnoompjes nat te spetteren, maar dat lukt ze niet omdat de gnoompjes allang weer weggevlogen zijn! De snarfen spetteren elkaar nat en ojee.... dat vinden ze helemaal niet lief van elkaar. Ze maken ruzie! Ze maken samen zoveel ruzie om de spetters dat ze de gnoompjes vergeten zijn. Lumie is blij, zijn plannetje is gelukt! Charlotte, Sofia, Lumie en alle andere gnoompjes gaan weer vrolijk verder met spelen en springen over de golfjes van het water. Het is een hele mooie dag! In de verte zien ze Xara, Ariebarie en Sniffel langs

het water zitten. Zij kijken naar alle mooie glinsterende stipjes in het water en ze weten dat dat de gnoompjes zijn die over de golfjes springen. Want dat doen ze graag.

gnoompjes die over de golfjes springen.

Verhaal 36 (door opa)

Xara en het lekkende dak.

Het is al donker buiten en erg slecht weer , xara is vroeg naar bed gegaan,,maar net als ze slaapt..” drup, drup, drup...”wat nu weer” denkt xara, en ze ziet grote druppels op het plafond, en op de vloer een plas water, “oh nee”..en ze pakt vlug een pannetje..nu drupt het in het pannetje..pling, pling,pling,,zo kan ik niet slapen zegt ze...xara loopt naar ariebarie en zegt “ kan ik hier op de bank logeren? Want mijn dak is lek, natuurlijk xara zegt ariebarie. En morgen vragen we aan hubo en gerto om het dak te repareren.

Hubo en gerto zijn 2 broers en de beste knutsel oerieboeries van het hele dorp, ze kunnen alles maken, timmeren en schilderen.

De volgende morgen gaat ariebarie al vroeg weg, naar hubo en gerto, en komt meteen terug naar xara, “het is geregeld zegt ariebarie” de knutselbroers zijn nu bezig om het gat in het dak te maken, wij hoeven daar niet bij te zijn, dus laten we gaan zwemmen in de miranjarivier, de hele dag zijn xara en ariebarie lekker aan het zwemmen, maar savonds lopen ze naar het paddenstoelenhuisje van xara om te kijken of hubo en gerto al klaar zijn...maar dat is schrikken!!

Waar eerst haar paddenstoelenhuisje stond...staat nu alleen nog een afdruk in het zand waar ooit haar huisje stond..alle meubeltjes en haar bedje staan buiten , de stenen van de muren zijn netje afgebroken en opgestapeld, en het dak ligt in kleine stukjes ernaast...”HELP roept xara..”hoe kan dit nu weer? “...ow, zegt Hubo, dat leg ik even uit: “ we waren op het dak bezig om de lekkage op te lossen, maar toen zagen we nog meer gaten in het dak, dus hebben we het dak er even afgehaald, toen dat klaar was zagen we dat de muren een beetje los stonden, dus hebben we die ook even afgebroken...en toen zagen we dat de vloer een beetje scheef stond, dus die hebben we ook gesloopt...”EN NU” schreeuwd xara. Niks aan de hand zegt gerto..eerst even op het terras een paar paddestoelen pilsjes drinken, en dan bouwen we het morgen weer op...”MORGEN? “ schreeuwt xara nog harder..ja zeggen hubo en gerto in koor, want nu zijn we moe van al het slopen en is het terras tijd...xara is niet blij, en pakt wat spulletjes, ze loopt naar ariebarie, en vraagt of ze daar weer op de bank kan logeren, dat is natuurlijk goed. maar xara kan niet slapen, ze blijft denken aan haar gesloopt paddenstoelen huisje..

Smorgensvroeg, het is nog donker buiten, wordt xara wakker van een hoop lawaai buiten..ze kijkt uit het keukenraampje bij ariebarie...wat ziet ze? Wel 20 oerieboeries zijn bezig haar huisje aan het bouwen, hubo en gerto wijzen waar alles moet komen, er wordt getimmerd, geschildert..vlug rent xara naar buiten, want haar paddestoelenhuisje is bijna klaar,,woow roept xara, dat is mooi geworden..dat hadden we beloofd zegt gerto, nog even en de meubeltjes kunnen naar binnen, en heb je nooit meer een lekkend dak..xara is helemaal blij met haar nieuwe paddenstoelenhuisje.

hubo en gerto de knutsel broers.

Verhaal 37 (door Yva)

Verstoppertje.

Op een mooie ochtend kwamen Prinses Millie, Xara en Ariebarie samen met het lieve snarfje Sniffel en 2 gnoompjes: Charlotte en Sofia. Ze hadden afgesproken om allemaal samen te spelen, een playdate! Ze begonnen de playdate met een picnic. Op een mooi grasveld in Gnoompjesbos gingen ze lekker eten. Prinses Millie bracht cupcakes en roze donuts mee voor iedereen. Xara en Ariebarie namen paddestoelen taart mee. En de gnoompjes Charlotte en Sofia hadden samen fruitlollies gemaakt. Alleen Sniffel had geen eten voor de picnic bij. Ze legde aan haar vriendjes uit dat de andere snarfen het stom vonden dat ze ging picnicken. De gemene snarfen hadden zomaar haar gebakken eieren in het moddermoeras gegooid. "Dat is flauw van de snarfen!" zei prinses Millie. "Ja, zei Xara, we moeten ze eens een lesje leren om aardig te doen tegen iedereen." "Dat lijkt me onbegonnen werk, zei Ariebarie.." De snarfen zijn al jaaaaren zo gemeen." Omdat al het eten zo lekker smaakte, waren alle vriendjes de gemene snarfen al gauw vergeten. "Ohh Millie, zei Charlotte, heb jij die cupcakes zelf gebakken?! Ik ga voortaan in jouw kasteel wonen, dan kan ik elke dag van jouw cupcakes eten" Ze knabbelden alle kruimels op en likten hun vingers af. De paddestoelentaart, de cupcakes en ook de fruitlollies, alles is nu op. "Nu kunnen we gaan spelen!" riep het gnoompje Sofia blij! Wat gaan we doen? Verstoppertje, verstoppertje.. riep ariebarie vrolijk. Dat is een goed idee. En Xara begint als eerste met tellen. Ze telt tot 20 zodat iedereen genoeg tijd heeft om een goede verstop plaats te vinden. "Wie niet weg is, is gezien, ik kommm" En Xara begon met zoeken. Oerieboeries zijn erg klein, ze kunnen niet goed in de hoge huisjes van de gnoompjes kijken. Xara keek achter de bomen en ja hoor, daar zat Prinses Millie. "Gevonden!!" En samen met Millie ging Xara de anderen zoeken. Ariebarie probeerde te verstoppen in een konijnenhol, zijn billen waren iets te dik waardoor hij niet dieper in het hol kon kruipen. Zo had Xara hem natuurlijk snel gevonden! Sniffel stond ook achter een boom. Ze rook aan een mooi bloemetje en moest toen heel hard niezen. Hatsjoe! "Daar ben je, Sniffel!" Zei Xara. "Gevonden!" Nu moeten we alleen Sofia en Charlotte nog vinden. Die zijn het allerkleinste... waar zouden ze toch zijn? Met zijn allen zochten ze en zochten ze. Ze keken overal. Prinses Millie keek in alle gnoompjes-huisjes die in de bomen hangen. Ariebarie en Xara zochten in de konijnen holletjes. Sniffel zocht in het gras.. en ineens zag ze daar twee kleine, donkere stipjes zitten.. Wat zou dat zijn? Ze kon het zo gauw niet thuis brengen. Sniffel kwam dichterbij om te kijken wat ze zag. En op dat moment begonnen Charlotte en Sofia te lachen en knipperden ze hun lichtjes aan en uit en weer aan! "Ik heb jullie gevonden!!" riep sniffel. Xara, ariebarie en Prinses Millie kwamen ook kijken. Haha!! Daarom was het zo moeilijk om jullie te vinden. Als de gnoompjes hun lichtje uit doen, dan herkennen wij ze niet meer en zijn ze heel donker! Alle vriendjes moeten er om lachen. Ze zijn zo moe geworden van het lekkere eten en verstoppertje dat ze allemaal fijn naar hun eigen huisjes toe gaan om uit te rusten. Het was weer een mooie dag in sprookjesland.

Verhaal 38 (door Yva)

Peterselie in de wolken.

Deze ochtend, heeel vroeg, lang voordat alle andere oerieboeries wakker werden, was Ariebarie al wakker. Hij had een goed idee om Xara te verrassen. Ariebarie ging met een vangnetje en een mandje wandelen. Hij liep helemaal richting het Verboden Ravijn. Daar bovenop de bergen kon Ariebarie heel makkelijk wolkjes vangen. Hij deed het vangnetje in de lucht en haalde zo steeds een plukje van de wolken naar beneden. Alle wolken plukjes stopte Ariebarie vervolgens in zijn mandje om mee terug te nemen naar oerieboeriedorp. Tegen de tijd dat Ariebarie eindelijk terug in oerieboerie dorp kwam, was Xara al wakker geworden. Ze zat op het bankje naast haar paddestoel met een paddestoelen taartje van de bakker en een paddestoelen sapje erbij. Ze was rustig aan het ontbijten. Toen zag ze Ariebarie met een mandje vol witte wolkjes. "Wat ben jij aan het doen?" vroeg ze. "ik heb een leuke verrassing voor je meegenomen" zei ariebarie toen. "Maar het is nog niet klaar, ik heb nog wat andere dingetjes nodig". Ariebarie zette het mandje met wolkjes naast Xara neer en rende er snel vandoor. Xara snapte er niks van. Ze keek naar de wolkjes in het mandje en ging weer verder ontbijten. Ze nam een paar hapjes van haar taartje en toen kwam Ariebarie weer terugrennen. "Ik heb alles!" zei hij. Xara begreep er nog steeds niks van. "Ik ga jou vandaag iets heeel moois laten zien, iets dat je nog nooit gezien hebt". Zei Ariebarie. Xara was erg benieuwd. Wat zou het zijn? "Het is het mooiste wanneer ik het je laat zien op het palmbomen strand". En zo gingen Ariebarie en Xara samen naar het strand met het mandje wolkjes en een rugzakje waar nog meer kleine spulletjes inzaten. Toen ze op het strand waren en tussen de palmbomen stonden, zagen ze alle minderminnen, die waren samen een mooi lied aan het zingen in de zee. Ariebarie pakte zijn rugzakje uit en zette allerlei kruidenpotjes op het strand. Paprikapoeder, poedersuiker, blauwe bloemetjes poeder, peterselie poeder, en kurkuma poeder, die is mooi geel. Xara keek naar de potjes en snapte er nog minder van. Wat deed Ariebarie op het strand met een mandje wolken en allemaal kruidenpotjes? Ondertussen bleven de minderminnen mooi zingen. Ze gingen helemaal op in hun lied, het is heel speciaal wanneer minderminnen zingen want ze kunnen hele hoge noten aan. Ariebarie keek naar Xara en besloot dat het nu een mooi moment was om haar te laten zien wat hij in gedachten had. Hij draaide een kruidenpotje open. De blauwe bloemetjes poeder. Hij pakte een plukje wolk uit het mandje, hij deed een beetje poeder op zijn andere hand en hij blies tegelijk zijn beide handjes leeg in de lucht. Het was heel mooi om te zien. Blauwe wolken slingers die tussen de palmbomen waaien. Nu begreep Xara had! Ze kreeg een mega glimlach op haar gezicht. "Wat een mooi idee!" zei ze. En Xara pakte ook een plukje wolk en deed de paprikapoeder open. Ze blies de poeder en de wolk tegelijk door de lucht en dat gaf hele mooie oranje wolken slingers. Ariebarie deed hetzelfde maar dan met de groene peterselie poeder. Nu zag je in de lucht allerlei mooie kleuren vliegen. Xara en Ariebarie hadden samen zoveel plezier. Toen alle wolkjes en alle poeder op waren, keken ze naar hun handjes.

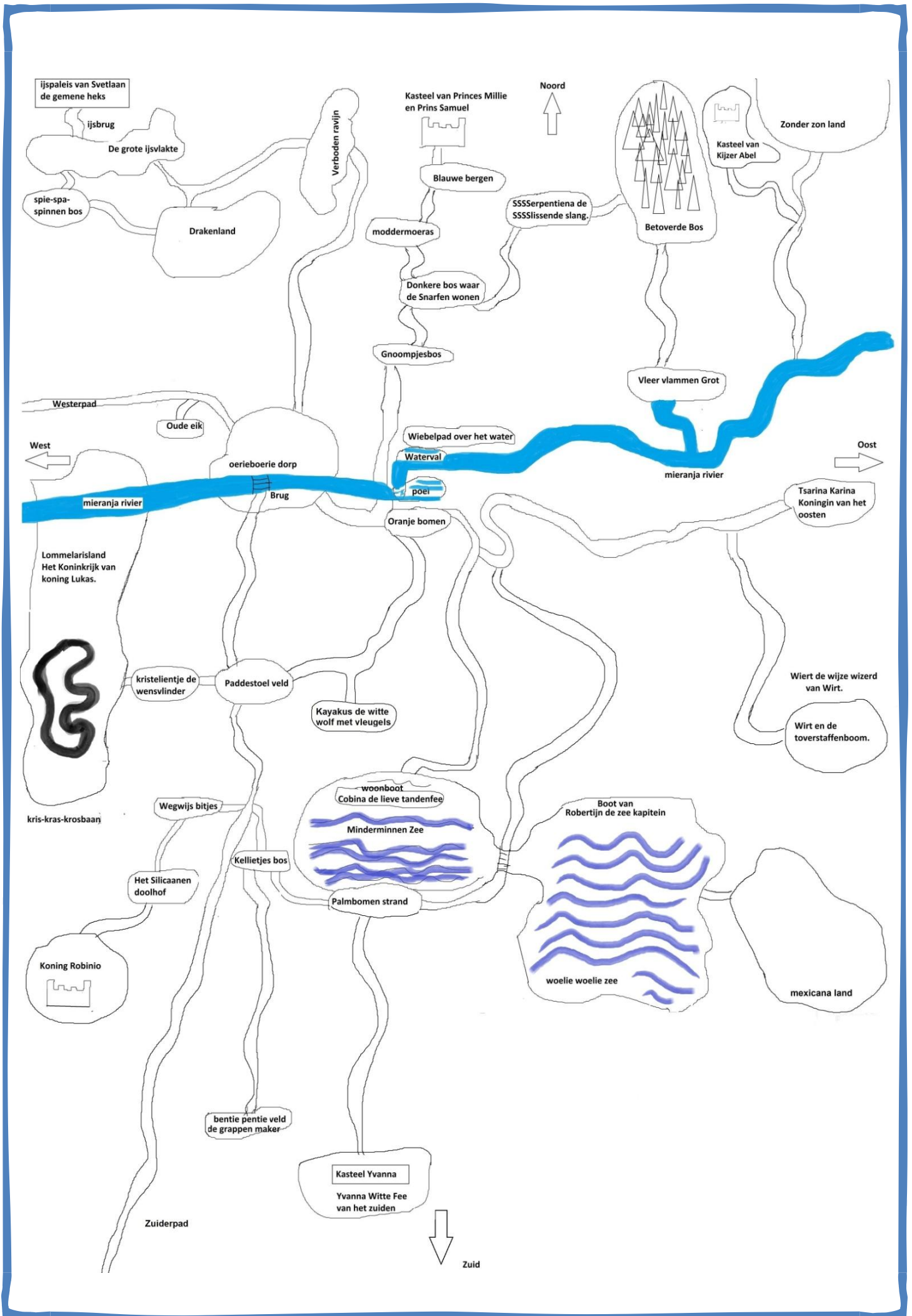

Rood, blauw, groen, oranje... Die moesten ze wassen in de zee. Op de achtergrond waren de minderminnen nog steeds mooi aan het zingen. Xara en Ariebarie gingen met hun voetjes in de zee staan en spetterden elkaar helemaal nat. Ook dat was leuk! Hun handjes waren nu weer schoon. Zo konden ze weer op weg terug naar oerieboerie dorp. De bakker en slager waren net klaar met het maken van de allerlekkerste paddenstoelenQ. Dat is barbecuen, maar dan met paddestoelen. Het hele oerieboerie dorp rook erg lekker naar eten. Xara en Ariebarie gingen aan een tafeltje zitten en aten hun gebakken paddestoelen 1 voor 1 op.

Prinses Millie en Prins Samuel.

copyright

Geschreven door de VVVVV. de Valkenswirtse vereniging van verhaaltjes verzimmers.

Kamille, Opa Abby, Christel, Yvonne, Annemijn.